

RUSI V BUKOVINI ZOPET POGNANI NAZAJ DO MEJE.

Avstriji z naskokom vzeli mesto Bojan, ključ do ruskih postojank ob meji bukovinski. Karpatski prelaz Užok očisti sovražnika. Zavzetje Ostrega vrha po avstrijskih četah "najsijajnejši orožni čin".
Avstriji potopili francosko križarko.

Zavezniki odbili Nemce pri Ypresu v najkrvavejši bitki.

Dunaj, 26. apr. (Čez London.) — Državno vojno ministrstvo je nocoj objavilo sledeče naznanilo:
"V Karpatih se nadaljuje boji na pogorju vzhodno od prelaza Užoka. Naše čete so včeraj južnovzhodno od Koziove z naskokom vzele nadaljnje močno utrjene sovražnikovo oporišče. Več častnikov in nad 1,000 mož je bilo ujetih.
"Da izgubljeno višino zopet pridobimo, so Rusi podjeli več protinapadov. Tudi po okolici so napadali, zlasti vrh Ostrega. Povsod je bil sovražnik s težkimi izgubami odbit. Samo pri Ostrem sta bila dva ruska bataljona skoraj popolnoma uničena. Samo sto mož je bilo ujetih.

vec nadalje pravi, smatralo posest postojanke za neogibno potrebno, ker ne tvori samo ključa do Galicije, marveč je odondod mogoče odločilno vplivati tudi na nadaljnji potek bojev v prelazu Užoku. Posledek teh preudarkov je bil trdni sklep, zavzeti postojanko na vsak način.

Priloge za naskok so trajale več tednov. V počasnem, težavnem delu so se morali soperji (podkopniki) prebiti od okopa do okopa in jih z minami razstreliti. Dne 23. aprila so bili končno glavni braniki pripravljeni za naskok in naslednjega dne je prišlo po velike naskoke.

V prvem naskoku.

Pod osebnim vodstvom generalmajorja Hoffmanna so šli Avstriji k naskoku z bajonetom. Pušni jermen med zobmi, so plezali z rokami in nogami navzgor po največjih strminah, ležečih v toplem kotu izven sovražnega strelnega obsega. Okop za okopom je bil vzet z nepremagljivim naskokom. Po strogih puškah napredovali so se polnile samogibno s pritiskajočimi rezervami, dokler ni bil sovražnik preganjan z najvišjega vrha. O tem piše poročevalec doslovno: "Kakor pri Lookout Mountainu v državljanski vojni je nadkrilil uspeh najdrzejša pričakovanja voditeljev."

Rusi so se hrabro upirali, ali se niso mogli obdržati. Med tem časom so zavezne nemške čete tudi višine zapadno od Ostrega vrha očistile sovražnika.

Pridobili 20 kilometrov.

Ta uspeh, piše poročevalec nazaj, daje nemškim četam popolno nadzorstvo Orawske doline in je obenem porinil njihove linije vzhodno od prelaza Užoka za kakih 20 kilometrov naprej na galsko ozemlje.

V Karpatih je zdaj pomladansko vreme, in njegov vpliv na čete je kar najugodnejši. V južnovzhodni Galiciji in v Bukovini ovirata se, vedno dež in poplava vojaška podjetja. Ponokod je ozemlje, ki loči avstrijske od

ruskih postojank, v raztegu treh kilometrov poplavljen.

"Neutrlnost" Italije.

Rim, 26. apr. — V parlamentarnih krogih prevladuje mnenje, da se mora pred snidenjem poslanskega zbora dne 12. majnika odločiti vprašanje, ali Italija seže v vojno. To mnenje utemeljuje s tem, da se vprašanja mednarodnega značaja, dokler so predmet diplomatskim razpravam, ne smejo razpravljati v parlamentu. Poleg tega da je nespametno misliti, da se smejo vprašanja tako velikega pomena enostavno v parlamentu rešiti z glasovanjem. Nadalje da je parlament oskrbel vlado z najdalekosežnejšim polnooblastjem; da bo vlada skrbela za blagor in gorje domovine; da ni dvomiti o iskrenosti vlade.

"Giornale d' Italia" izjavlja, da so neutrlna Družena Države edina neutrlna dežela, ki ima dobiček od krvave evropske vojne po svojem izvozu orožja zaveznikom. List pravi med drugim: "Ta strašna vojna, ki pustoši Evropo, je 'finančni blagoslov' za Družene Države."

Ali Italija pomore zaveznikom?

Rim, 26. apr. — Italijansko časopisje se trudi na vsi moč, napotiti Italijo k zvezi z zavezniki. Ne mine niti dan, ne da bi dospela brzojavke iz Petrograda z nasvetom, da je skrajni čas za vmešanje; ali pa, da bo Italija vse izgubila.

Govori se, da so se zavezniški sporazumeli, z nikomer ne deliti plena, če zmagajo. Neutrlna dežela da ne dobe ničesar.

Časopisi objavljajo dolge članke iz francoskih listov, ki se ujemajo v tem, da je udeležba Italije na vojni blizu. Brzojavke iz Londona pravijo, da je tamonjši italijanski poslanik markiz Imperiali že z britanskim ministrom zunanjih stvari Edward Greyem sklenil pogodbo glede pridruženja Italije trojnemu porazumu.

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 27. apr. — Sledeče avstrijsko naznanilo je bilo izdano danes:

"Nikjer na celi fronti se niso pripetili posebno važni dogodki. V več delih so bili silni topniški boji. V Karpatih so Rusi prenehali napadati naše postojanke, ko so utrpeli velike izgube."

Rusko uradno naznanilo.

Petrograd, 27. apr. — Uradno naznanilo iz ruskega vojnega glavnega stana je bilo izdano nocoj:

"V Karpatih je dne 25. aprila sovražnik po dolgi topniški pripravi naskočil višine severovzhodno od Oroszepataka. Naskakovalci so prišli do

zmagov z zobčasto žico, kjer so bili postreljeni. V noči 25.—26. aprila je sovražnik brezuspešno napadal v kraji severozapadno in vzhodno od prelaza Užoka. V smeri Stryja se nadaljuje trdovratno bojevanje. Neki popolni avstrijski bataljon se je vdal včeraj.

"Naši zrakoplovci so uspešno spuščali bombe na nemške zrakoplove v aerodromu blizu vasi Saniki. Med dnevom smo poškodovali in zaplenili dva nemška zrakoplova."

Rusi zopet v ofenzivi?

Geneva, 27. apr. — Rusi so pričeli novo ofenzivo okrog prelaza Užoka v Karpatskem gorovju, po brzojavki, ki jo je prejela tukajšnja "Tribuna". Avstrijsko-nemške izgube tamkaj v zadnjih dveh dneh, pravi brzojavka, znašajo 20,000 mož.

Kopneč sneg je oviral rusko prodiranje med Stryjem in Matamarosom.

Italija kliče poslanike domov.

Rim, 27. apr. — Italijanski poslaniki v Parizu, Londonu, Berlinu in na Dunaju so poklicani v Rim na posvetovanje z ministrom zunanjih stvari Sonninom.

V Rimu smatrajo to za predhodno dejanje k razglasu resnega in važnega odloka od strani italijanske vlade.

Signor Tittoni, poslanik za Francosko, je dospel v Rim davi. Odpotoval je odot pred dvema tednoma v Pariz. Markiz Carloti, poslanik za Petrograd, se ne povrne zaradi oddaljenosti in težav potovanja v sedanjih okoliščinah, a poslali so mu slo s poutili.

V diplomatskih krogih tukaj govore nocoj, da sta nemški in avstrijski poslanik skupaj odposlala prepise italijanskih zadnjih zahtev na Dunaj z izjavo, da Italija hoče odgovor takoj. Kakovost teh zadnjih zahtev je neznan.

Berlin poroča avstrijsko zmago.

Berlin, 28. apr. — Brzojavke, prejete v Berlinu danes iz Črnovic, glavnega mesta Bukovine, pravijo, da so Avstriji z naskokom vzeli mesto Bojan, vzhodno od Črnovic. Bojan je ključ do ruskih postojank, ki so zdaj potisnjene nazaj do skrajne meje bukovinske.

Naskok je bil tako nepričakovan, pravijo brzojavke, da je ruski generalni štab v Črnovicu avstrijski možnarji so baje provzročili najtežje izgube med Rusi. Nemški vojni urad je danes izdal sledeče naznanilo:

"Severovzhodno in vzhodno od Suwalkov na Rusko-Poljskem so nemške čete premagale ruske postojanke ob fronti dvanajstih milj."

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 28. apr. — Sledeče uradno naznanilo je bilo danes izdano v avstrijskem vojnem ministrstvu:

"V Karpatih in na Rusko-Poljskem so se pripetili hudi topniški spopadi na posameznih točkah. Naše topništvo je razstrelilo dve ruski zalogi streliva. Ponovni ponočni napadi po sovražniku v okrožju vzhodno od Ostrega vrha so bili odbiti."

Avstriji potopili francosko križarko.

Pariz, 28. apr. — Francoska križarka "Leon Gambetta" torpedovana in pogreznjena v desetih minutah po nekem avstrijskem podmorskem čolnu v Otrantski morski ožini, ki drži v Jadransko morje, v ponedeljek zvečer.

Uradno poročilo pomorskega ministrstva pravi:
"Vsi častniki na krovu so storili smrt v svoji službi. Stoinšestindeset članov moštva, vstevši enajst podčastnikov, je bilo rešenih po ladjah, ki so jih takoj poslala na pomoč italijanska oblastva."

Pravijo, da je imela križarka na krovu 714 mož. Torej jih je izgubljenih 578. Križarka je imela vodnega odčitka 12,416 tonov.

Z zapadnega bojišča.

London, 26. apr. — Bitka pri Ypresu, ki jo nekateri opisujejo kot najdrzejše bojevanje v zgodovini, se nadaljuje.

Poročila iz Berlina in Pariza si nasprotujejo glede izida. Nemške čete dalje prodirajo, da so zavezle mnogo važnih postojank, in da so ujele 5,000 zaveznikov vojakov, vstevši 1,000 Kanadcev. Nasproti temu pravi pariško naznanilo, da je bil vsak nemški napad zaustavljen.

Med tem se bojevanje nadaljuje na drugih točkah, in pariško naznanilo priznava, da se je Nemcem posrečilo zopet pridobiti Hartmans-Weilerkopfi.

Nemci mečejo plinove bombe.

London, 27. apr. — Britanski vojni urad je nocoj objavil naznanilo, v katerem dopolnjuje svojo prejšnjo obdobjev, da rabijo Nemci v svojem bojevanju škodljive pline ali takozvane plinove bombe, in pravi:
"Zdravniška preiskava je dognala, da so kanadski vojaki v nedavnem bojevanju storili smrt ne vsled rau, nego vsled učinka strupenih plinov, ki jih je sovražnik rabil."

Nemci odbiti od Ypresa.

London, 27. apr. — Nemško prodi-

Turki poročajo poraz zaveznikov.

Na poluotoku Gallipoli ob Dardanelah izkrcane zavezniške čete premagane.

12,000 VOJAKOV BAJE UJETIH.

Iz Londona pa poročajo, da so Turki v največji stiski.

London, 26. apr. — Admiralstvo in vojni urad sta danes popoldne naznanila, da se je pričel splošen napad na Dardanele. Angleške in francoske čete so pod okriljem velikih topov zaveznika brodovja včeraj dokončale izkrcavanje, pričeto pred več dnevi na Rtu Suvia, Enosu in Bulairu, in naval na Dardanele na suhem in mokrem se izvršuje.

Število zaveznikov čet na turškem ozemlju je neznano, ali ugotovljeno je, da so bili vojniki očividno namenjeni za francosko fronto poslani v Egejsko morje, in precejeno je, da je število sobojnikov pod gen. Ian Hamiltonom od 100,000 do 200,000.

Ob Dardanelah grme topovi.

Pariz, 27. apr. — Zavezniške čete pod gen. sir Ian Hamiltonom so se izkrcale na obeh straneh Dardanel pod izvrstnimi razmerami.

Na azijski strani so zavzele vas Kum-Kaleh in pripravljajo napad na trdnjavo pod okriljem velikih topov brodovja.

Izkrcavanje čet je bilo težavno, in šele po večdnevem trdem bojevanju

ranje na zapadni fronti se je izjavilo in zavezniški spet pridobivajo izgubljene teren po danes izdanem uradnem vojnem naznanilu.

Točke severno od Ypresa, dobljene po velikem nemškem naskoku z velikimi izgubami, so vzete nazaj. Francosko-belgijske čete so pogale Nemce iz Lizerne na zapadnem bregu Ypreskega kanala, in neki francoski oddelek je zopet vzel vas Het Sas na vzhodnem bregu.

Britanske čete so bile tudi deležne na dnevnih uspehih in so prodirle proti St. Julijenu, ko so odbile več protinapadov sovražnikovih.

Poleg uspehov v Flandriji naznanja francosko vojno poročilo, da je bil včeraj izgubljeni vrh Hartmans-Weilerkopf v Alzaciji zopet vzet.

Bitka v Flandriji bo ena najkrvavejših v vojni, predno pride do zaključka. Samo na eni točki so Nemci izgubili 1,000 mož.

Wilson posreduje pri carju.

Washington, D. C., 28. apr. — Predsednik Wilson je brzojavnim putem osebno posredoval pri carju Nikolaju v prid zboljšanju stanja avstrijskih vojnih ujetnikov v sibirskih šatoriščih.

Predsednik je naprosil carja, naj dovoli ameriškim diplomatom in konzularnim uradnikom, da odpošljejo in razdele živila, obleko in denar od avstrijske vlade vojnim ujetnikom ter ustanove sibirsko postajo Rdečega križa, iz katere se ima voditi pomožno delo.

Predsednika je naprosil za njegovo posredovanje pri carju dr. Dumba, avstro-ogrski poslanik, ki je povedal, da je v širšem ujetništvu nad 100,000 avstrijskih civilistov poleg mnogostetilnih ujetih avstrijskih vojakov.

"Kronprinz" interniran.

Washington, D. C., 26. apr. — Kapitanlajtnant Thierfelder, poveljnik nemške pomožne križarke "Kronprinz Wilhelm", je danes carinarju Hamiltonu v Newport Newsu naznanil svoj sklep, da bo svojo ladjo do konca vojne interniral v ameriškem vodovju.

Do zadnje ure je bila danes še razširjena govorica, da bo "Kronprinz" vendar poskusil predreti kordon sovražnih križark ob virginjski brežini. Govorica je bila okrepljena po dejstvu, da je pomožna križarka pričela danes jemati na krov tristoč tonov premoga. Prejkone se je kapitanlajtnant Thierfelder, kakor njegov tovariš, kapitan križarke "Prinz Eitel", v prvi vrsti oziral na mornarje, zaupane njegovemu vodstvu, ki jih ni hotel izpostaviti skoro gotovi smrti.

98 obtožencev v delavskem "trustu".

Chicago, Ill., 28. apr. — Zavezna velika porota je včeraj dokončala desetmesečno preiskavo delavsko-kontraktorskega trusta ter podala osem obtožb proti 81 posamnikom, trdkam in korporacijam.

Med obtoženci je osemnajst unijskih poslovnih agentov in drugih delavskih

na neugodnem ozemlju se je četam izkrcanje posrečilo.

Turki odbijajo zaveznike.

Carigrad, 27. apr. (Čez Amsterdam in London.) — Turki vojni urad je danes objavil sledeče naznanilo:

"Pod zaščito vojnih ladij je sovražnik zadnje nedelje poskušal izkrcati čete na četverih točkah zapadne brežine gallipoliške, namreč ob ustju Sighindera, v okrožju Aviburna zapadno od Kabatepetha, pri Tekeburunu in v sosesčini Kum-Kaleha.

"Pri Tekeburunu izkrcane čete so bile z bajonetom poglane nazaj na brežino. Del teh čet se je moral v ponedeljek zvečer zopet vkrcati. Turkiški napadi na vseh točkah uspešno napredujejo.

"Obenem se je oddelek brodovja blizu Dardanelam, da izsili prehod od morja, a se je moral umekniti pred našimi strelji..."

Turki baje porazili zaveznike.

Berlin, 28. apr. — Poraz zaveznikov čet, ki so se izkrcale na poluotoku Gallipoli v svrhu sodelovanja s francosko-britanskim brodovjem pri izsiljevanju Dardanel, je opisan v brzojavki iz Carigrada, ki se glasi:

"Pri proslavi sultanovega jubileja včeraj je vojni minister naznanil prejem brzojavke od poveljnika 5. vojnega zbora, gen. Limana von Sanders paše, da je bilo središče in desno krilo sovražnikovo popolnoma poraženo in brzkone tudi levo krilo."

Turki so baje ujeli 12,000 francoskih in britanskih vojakov.

uradnikov, štirideset kontraktorjev za elektriko in pločnato pohištvo ter štirideset trvdcev in korporacij za elektriko in pohištvo.

Med obtoženimi delavci so Simon O'Donnell, predsednik čičaškega "Building Trades council"; Michael J. Boyle, bivši car Electrical Workers'unije št. 134 in Peter S. Shaugnessy, predsednik Bricklayers'unije.

Kontraktorji za elektriko.

Obtoženi kontraktorji so vsi člani glavnih zdruzb v elektriškem področju — združbe "Chicago Switchboard Manufacturers' (association) in "Chicago Lighting Fixture Association".

Obtoženi so zarote v kršenje Shermanovega zakona z vzdrževanjem monopola (samotrštva) v oviranje kupčije z določevanjem cen, da se elektriški izdelki drugih mest odvrtaajo od čičaškega trga in vzdržujejo pogodbe z unijami v prid monopolu. Unijski uradniki so tudi obtoženi, da so ovirali meddržavno kupčijo s stroji za izdelavo ledu, izdelanimi v "odprti delavnici" (open shop).

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Posiljamo, denar v staro domovino: na Kranjsko, Štajersko, Primorsko, Hrvaško, Koroško in vse druge Avstro-Ogrske dežele, ter na vse druge kraje in sicer popolnoma zanesljivo, točno in po pravi dnevni ceni.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta.

Posiljamo denar tudi stalno naseljenim vojakom.

Najnižje cene:

5 kron za \$.88	120 kron za \$19.75
10 " " 1.73	130 " " 21.40
15 " " 2.58	140 " " 23.05
20 " " 3.38	150 " " 24.70
25 " " 4.23	160 " " 26.35
30 " " 5.03	170 " " 28.00
35 " " 5.87	180 " " 29.65
40 " " 6.67	190 " " 31.30
45 " " 7.52	200 " " 32.95
50 " " 8.22	250 " " 41.20
55 " " 9.07	300 " " 49.40
60 " " 9.87	350 " " 57.65
65 " " 10.72	400 " " 65.90
70 " " 11.52	450 " " 74.15
75 " " 12.37	500 " " 82.35
80 " " 13.17	600 " " 98.85
85 " " 14.02	700 " " 115.35
90 " " 14.82	800 " " 131.75
100 " " 16.45	900 " " 148.20
110 " " 18.12	1000 " " 162.00

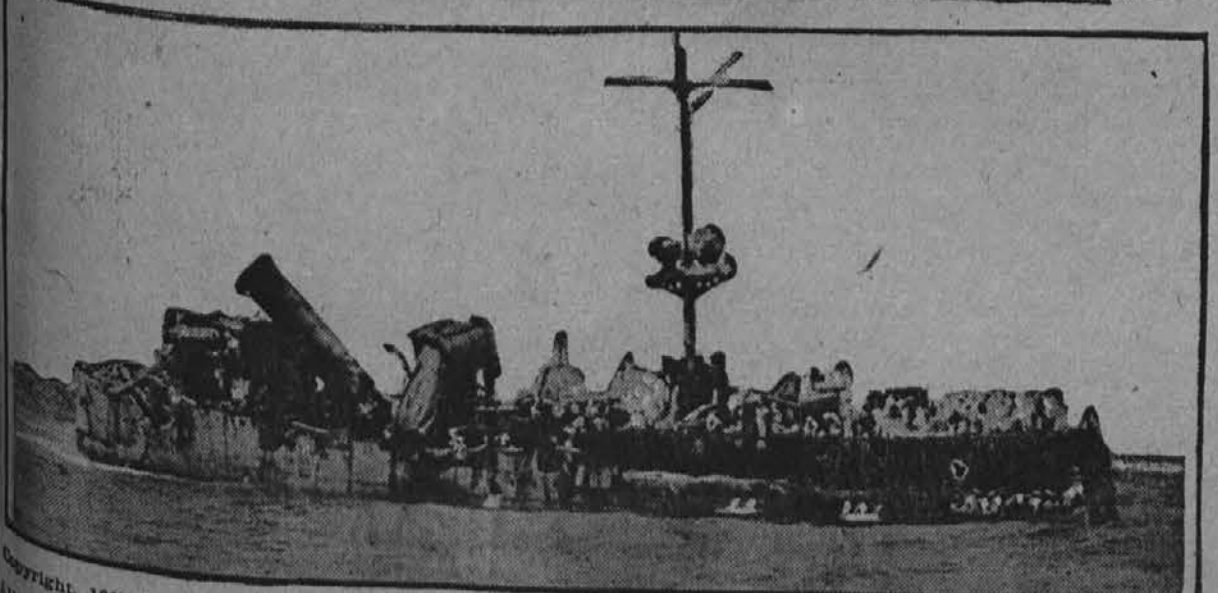
Pri teh cenah je poština že vračunana.

Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order"-ju" še svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naj denar izplača na pošti v stari domovini.

Posiljate in pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Illinois.

Vse naše poslovanje je jamčeno.

AVSTRIJSKI VOJAKI V KARPATSKIH PRELAZIH. — KAJ JE OSTALO OD KRIŽARKE "EMDEN".

Zgornja slika kaže oddelek avstrijskih vojakov na neki postojanki v Karpatskem gorovju, kjer so Avstriji po najdrzejših bojih zaustavili prodiranje ruskih čet. Spodnja slika nemške križarke "Emden" je bila narejena po tem, ko je ladja zadela na breg otoka Cocos; to je bilo pred nekaj meseci.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

Joliet, Ill., 28. apr. — Pred nami je krasni mesec majnik, ki je posvečen Kraljici nebes in zemlje. V tem mesecu se po vseh katoliških cerkvah obhajajo lepe pobožnosti na čast Nji, ki je pomoč kristjanov in pribežališč grešnikov. Tudi v naši cerkvi se bodo obhajale te pobožnosti, kakor je bilo to v navadi prejšnjega leta. Prva sv. maša bude v majniku ob delavnih ob 7. uri in po maši (ob pol osmi uri) Smernice in litanije Matere Božje. Nato bude druga sv. maša, in ob torkih in petkih bude po drugi sv. maši blagoslov s Presv. Rešnjim Telesom. Dan 1. majnika bude v soboto.

— "Slovenska dekleta" priredijo majnikovo zabavo in veselico dne 6. maja, t. j. v četrtek prihodnjega tedna, in sicer v dvorani K. S. K. J. Svirali bo Sweetov orkester. Na razpolaganje bo okusno okrepčilo. Vstopnina 25c.

— "Ljudmila." Drugo nedeljo, dne 9. majnika, priredi naša vrla Marijina Dekliška Družba lepo gledališko predstavo na odru Sternove dvorane, in sicer popoludne in zvečer. Igrana bo petdeleška "Ljudmila", in igrane bodo same članice M. D. Družbe. Igra je jako lepa z vsebinsko vsebino iz časov pokristjanovanja evropskih poganov. Vsebinsko priobčimo prihodnji petek. Danes le še omenjamo, da bo na sporedu tudi petje, in da bo to petje krasno, to si lahko misli vsakdo, ki je kdaj slišal zvonke glasove naših deklet. Vaje se pridno vrše in tudi vse druge priprave. Vstopnice po 50 in 25c ter za otroke 10c. Predstava bo na korist naši novi župnijski šoli. Več o tem prihodnjice.

— Pogreb g. Jožefa Mauser st., 418 N. Bluff st., se je vršil v soboto popoludne pod vodstvom pogrebne tveške A. Nemanich & Sin. Pogrebni izpoved se je pomikal od hiše žalosti v našo cerkev sv. Jožefa, kjer je bila opravljena črna sv. maša, in potem na slovensko pokopališče, kamor je sprejelo pokojnika poleg njegovih sorodnikov precejšno število njegovih prijateljev in znancev, kakor tudi zastopstvo polp. društva, ki mu je pripadal kot član. S pokojnikom je legel v grob zopet eden članov naše naselbine. Naši g. Jožef Mauser st. je bil rojen v Novem mestu na Dolenjskem, pred leti sedemdesetimi leti. V Ameriki je bil nad 28 let. Prišel je naravnost v Joliet in se takoj nastanil v hiši, ki jo je potem kupil in je v njej živel do svoje smrti. Za njim žalujejo njegova soproga, potem njegova hči vdova ga. Mary Grčar in tri male vnukinje. Imel je pokojnik tudi tri sime, ki so svoj čas uspešno salunarili, pa so vsi trije umrli v zadnjih šestih letih, in sicer: John pred šestimi leti v starosti 33 let, Louis štirinajst mesecev pozneje tudi v starosti 33 let in Josip lani koncem februarja v starosti 28 let, vsi za jetiko; sedaj je še oče za njimi. Sorodnikom naše naselbine, a pokojniku svetila večna luč!

— Čedalje več rojakov in rojakinje pošilja denar v staro domovino potom "A. S."

— Zopet se je znižala cena avstrijskih kron. Glejte tozadevni oglas na 1. strani.

— Iz Carbon Hilla, Ill., sta se mudili v našem mestu zadnji tork gospe Johana Mustar in Ana Oven.

— "Suhe nedelje" v Jolietu. Novoizvoljeni župan W. C. Barber je v ponedeljek zvečer v svojem nagovoru pred neko skupščino nad 200 mož in žensk v Masonic Temple polnopravno izjavil, da se bodo med njegovo službeno dobo jolietški saloni morali pokoriti zakonu. Rekel je: "Od tistega časa, ko jaz prevzamem županijski urad, se bodo jolietški saloni morali zapirati ob 11. uri zvečer, da ostanejo zaprti do 5. ure naslednjega jutra. In ob sobotah zvečer se bodo zapirali in ostajali zaprti do 5. ure v ponedeljek zjutraj. Z drugimi besedami, pokoriti se bodo morali zakonu." Potemtakem bomo imeli v Jolietu "suhe nedelje". Samo prihodnja bo še mokra, ker nastopi novi župan svojo službo že prihodnji ponedeljek zvečer.

— Sedanjí mestni odbor zaključí svoje delovanje v soboto zvečer, ko se zbere v posebni seji.

— Nov poštar. G. John F. Quinn, odlični demokrat in vodja nekega pogrebnege zavoda v Jolietu zadnja leta, je prejel v nedeljo iz Washingtona, D. C., od Z. D. senatorja Lewisa obvestilo o svojem imenovanju za jolietkega poštara. G. Quinn bude naslednik g. Johna T. Clyne, jolietkega poštara zadnjih dvajset let. Svojo novo službo nastopi g. Quinn čez teden ali dva.

— Najtoplejši april izza pametiveka je letošnji, kakor naznanjajo vremenslovci. Tako suhega februarja, marca in aprila ni bilo že pol stoletja; samo en marec je bil manj deževit, nego letošnji. To je najžrečnejša pomladanska doba izza mnogih desetletij, kakor zatrjuje čičaški remenslovcec prof. Cox. Farmari so v strahu, kajti zemlja se suši.

Cleveland, O. — G. urednik! Tukaj vam pošljem 2 dolarja naročnine še za naprej za mi priljubljeni list A. Slo., ko se mi zdi, da ne bi mogel živeti brez njega. V resnici je pa najboljši katoliški list za nas katoliško misleče Slovence, da ga ne bi smelo manjkati v nobeni katoliški družini, ko prinaša še poleg toliko novic tudi poučnega berila. Žal, da se nekateri še katoliški Slovenci jako malo brigajo za katoliške časopise. Pač hodijo v cerkev, spolnujejo cerkvene zapovedi, ali na domu imajo pa brezverske, protikatoliške časopise. Je pač čudno to; katoličan biti in protikatoliške, protiverške časopise imeti in čitati! Dobri listi Slovence poboljšajo, ali slabi pa tako rekoč posurove in so pravi strup za mladino. Zatorej drage krščanske starši, nabavite si katoliške časopise in dobre knjige za otroke, ako hočete svoje otroke v krščanskem duhu vzgojiti!

Dalje tudi naznanjam Slovencev po Ameriki, da je začel izhajati tukaj v Clevelandu nov list, "Sloga". List je katoliškega načela, izhaja enkrat v tednu. Ako bi ga hotel čitati kateri čitatelj poleg A. Slo., se lahko naroči. Stane en dolar na leto in se naroči na 6120 St. Clair St. N. E., Cleveland, O.

Precej gorko dneve imamo sedaj tu v Clevelandu, skoro ni nič razloka od letnih, pa že v aprilu!

Kar se pa tiče delavskega položaja, se obrača malo na boljše, in vendar je veliko brezposelnih.

Da pa ne pozabim pohvaliti g. J. Gršiča, ki je prav po moji volji protestiral na dopis Ivane Bambič tako hitro. Čast Vam, g. J. Gršič, ko ste v imenu vseh dopisnikov in naročnikov protestirali, ker omenjeni dopis g. Bambič je bil za v Gl. N. spisan. Zato povem, kar je. Jaz sem bil pri vojakih 2krat, samo vojak nisem bil. (Razumeli?) Kako moremo potem le avstrijski kaproliči pisati za Avstrijo, ko se vojaki nismo bili. In ako bi Vi čitali in prav razumeli dopise v A. Slo., bi ne pisali, da je nepristranski in ne bi rekli, da smo samo avstrijski kaproliči za Avstrijo, ampak vsi dobri in poštjeni ljudje. Družega se itak ni bilo razumeti iz dopisa g. I. Bambič. Vaš odgovor na protest J. Gršiča ni bil pravilen, ker ste se z volilno pravico pršli naprej. In rečem, da bo jako slaba predla po Ameriki, kadar bo slovenska ženska volilna pravica pršla v poštev. Temperenčni ligni hoče zvesti volitve, da imajo pravo z ožreznostjo in zatiranjem ubogih nas trdnih delavcev nam ne privoščijo glaz pri, dojem temperenčnikom kampa-njece ostaja. Pametne in razumne žene imajo zadosti opravila v kuhinji in stanovanjih, dočim puste državno in deželno politiko na miru. Katere ženske se poganjajo in bahajo z volilno pravico, spadata med take, ki njih moške morajo zjutraj sami zajutrek kuhati in "lonč" pripravljati, dočim se žene obrnejo od jutranje zarje in še sladko zaspe, potem ko že mož odide na delo. To vidim in vem iz več slučajev. In sedaj pa je spet en dopis, da se mora pazno čitati in da se prav razume, kar se bere. Ja, ga. I. Bambič to ste pa sami zase pisali in vi se ravnaite po vašem dopisu, pa boste precej pustili avstrijske kaproliče na miru! Ni pa moj namen, se spuščati v debato z Vami, ampak le resnici na ljubo izraziti moje misli in pohvaliti g. J. Gršiča. In tudi nisem zoper pravilne dopise ženskih in zato pa brez zamere!

Nadalje še omenim, da dopis v 41. št. iz Milwaukee pod imenom X. piše, da ne napadati eden drugega in pustiti vsakemu svoje mnenje. Pa jaz sem tudi tega mnenja, da dopisnik sploh sam ne razume svojih misli, kako pa da bi jih še drugi. Kjer so moj očka in mati, tam je moj mili dom!

Pozdrav čitateljem Am. Sl.
J. Zakrajšek.

Portersville, Cal., 20. apr. — Slavno uredništvo Am. Slovenca! Prosim malo prostora v vašem cenjenem listu za ta dopis, ako se vam zdi vreden za natis.

Tukaj v Portersville nas je malo Slovencev in se malokdaj sliši kaj od nas.

Včeraj 19. aprila se je naš rojak in prijatelj gospod John M. Simonich poročil z gospodično Katarino Nemanich. On je bil rojen v Ručetni vasi št. 11, fara Črnomelj in ona je bila rojena nekje v Coloradi, a njemu starši so doma v Grabrovi pri Metliki. Sv. maša in poroka se je vršila ob deseterih zjutraj. Po sv. maši smo šli k njeni teti in ujeti Mr. in Mrs. Sustarsich, kjer nas je bilo več Slovencev skupaj zbranih in smo se prav dobro imeli. Srečna zakonska dvojica bo preživela svoje medene tedne v San Francisco, in čez par tednov se vrne nazaj v Portersville. Bog jima daj obilo sreče!

J. M. Kotchevar.

St. Joseph's Valley, Wash., 20. apr. — Dolgo časa že ni bilo nič slišati iz naše slovenske naselbine, kako in kaj. Pa rečem vam: nekaj novega pa le je, in veste kaj? Zvonik in zvon! Pri naši cerkvi smo postavili nov zvonik, 66 čevljev visok, in na velično nedeljo nam je prvič iz visokih lin ozna-

njeval zvon vstajenje Zveličarja. Ne-hote človeku stopijo solze v oči, ko ga po dolgih letih zopet kliče zvon v hišo božjo, v hišo molitve. Novi zvon je krasil naš župnik, ki oskrbuje našo cerkev, ki je oddaljen kakih 8 milj v mestu Chevelah. Zvon tehta sam nekaj čez 14 stotov (centov). Darovalci, vedno vam bo zvon pel v zahvalo, ker ste darovali vaše težko zaslužene cente za nakup zvona.

Dne 17. aprila je bila veselica ali bolje rečeno "Basket Party" v prostori-roj rojaka Jake Tomshe. Vključ slabi časom se je nabralo v cerkevno blagajno \$45.00. Srčna hvala vsem udeležencem.

Tukaj imamo letos zgodnjo pomlad. Trava zeleni in sadno drevje je vse belo cvetja, kakor bi ga bil sneg obelil. Tudi posejani smo že skoro vse pridelke. Samo Bog daj, da bi nam obrodilo stoteren sad!

Sedaj naj grem proti koncu. Pozdravljam pa vse zveste avstrijske Slovence in Slovence širom zvezdnate de-žeje Sev. Amerike ter tudi onkraj morja vojskujoče se Avstrije ter kličem: Živela Avstrija in njeni hrabri, junaki branitelji!

Marie Torker, avstrijska Slovenka.

Waukegan, Ill., 25. apr. — V št. 41 A. S. z dne 20. aprila sem opazil med novicami, kako rojaki po raznih mestih prirejajo dramatične predstave. Med vsemi slovenskimi naselbinami zavzema gotovo prvo mesto glede pri-rejanja predstav in iger naše mesto Waukegan. V predpustnem času se je priredilo štiri predstave, in ena plesna veselica. Zdej po Veliki noči se je že igrala ena na belo nedeljo. Žensko društvo sv. Ane je igralo dve igr, "Najdena hči" in "Oh ta Polona". Dne 2. maja igra zopet društvo Vit. sv. Jurija prekrasno veselico "Zu-panova Micika", dne 16. maja društvo sv. Jožefa igra burko "Za letovišče", in enkrat v juniju igrajo Slovenska dekleta znano dramo "Ljudmila". Pa naj kdo reče, da se tudi naša naselbina ne zanima za dramatično! Ujldno va-bimo vse rojake in rojakinje v Waukeganu in North Chicagu, kakor tudi iz bližnjih sosednjih mest, da nas blagovolijo v velikem številu obiskati zlasti pri predstavi "Zupanove Micike", katero igra društvo Vit. sv. Jurija v nedeljo dne 2. maja v Matt Slavovi dvorani na 10ti cesti. Igra "Zupanova Micika" je prva in najstarejša slovenska igra, katere se je igrala prvič dne 28. decembra 1789 v deželnem gledališču v Ljubljani z velikim uspehom, in je ena najlepših slovenskih iger. Torej upamo, da bo udeležba povoljna, zlasti ker bomo cenjene gledalce v "Predigr" seznanili z budičiji slovenskega naroda, kakor s pismom Val. Vodnikom, Linhartom in drugimi. Torej ne pozabite mas obiskati prihodnjo nedeljo 2. maja ob 7. uri zvečer! Pozdrav.

Matija Ivanetič, tajnik.

Radoviči pri Metliki, 20. marca. — Dragi moj mož! Najprvo Te najiskre-nejše pozdravljam jaz in dečica in Ti voščimo vsele velikonočne praznike. Bog daj, da bi se razmere preobrnile, in da bi jih mnogo let skupaj obhajali.

Pri nas je velika draginja. Taki voli, kot jih ima moj brat ponavadi se zdaj prodajajo po dva tisoč kron. Logarjev Martin je šel v vojsko v nedeljo. Z njim so prešli tudi Matko-vičev iz Rosalnic, obadva Starčeva fanta in Težakov. Veliko je prešlo teh mladih fantičkov, a zdaj bodo šli pa še stari možički. Hvala Bogu, da je tako pri naši hiši! Res smo težko brez Tebe doma, pa zdaj je boljše, da si tam, zakaj Bog zna, kaj se bo še zgodilo. Pravijo, da kdor to nesrečo in tugo prestane, da je triji od železa. Pravijo, da bo prišla za vojsko tudi kuga in lakota. Lani še ni bilo pre-slabo, ker se je vsega po malo pridelalo, a letos bo pa slabše, ker nima kdo orati ne sejati. Še bogate hiše bodo težko shajale, ker ne bo imel kdo kaj pridelati. Pri nas homo že neka-ko prestali, če Bog da zdravje, ker se bo že za silo pridelalo, a hudo je po mestih, kjer ljudje žive le od zasluž-ka, ker je vse tako drago. Kmalu ne bo mogoče dobiti kruha za noben de-nar, pravijo.

H koncu Te še enkrat pozdravljam vsi skup. Tvoja žena in otroci.

Pismi od vojakov.

Polja, 31. mar. — Dragi brat! Pri-srčno se Ti zahvalim za poslani denar, ki mi je res pravišil.

Svojega sedanjega stanja Ti ne morem popisati, ker me vedno skrbi za dom, ženo in dečo. Poleg družine me najbolj žali, ker ne bom mogel obde-lati svojih vinogradov in polja.

Naj bo kakor je božja volja! Jaz sem ponosen, da imam čast služiti v obrambo domovine. Bog nam daj naj-prvo zmago, a potem pa mir, po ka-terem brepni ljudstvo.

Meni se tu dobro godi, sem skoro popolnoma zadovoljen in vesel.

Bodi zdrav, Tvoj brat

Dar Caid Ito, 11. marca. — Dragi brat! Tvoje pismo sem prejel in od-govarjam, da sem se na svojem mestu, kot korporal 22. kompanije 2. reg. vojske francoske republike v Maroku. Zdrav sem in zadovoljen. Zdej nam je malo težje, ker je mnogo vojakov od tu šlo v vojsko nad Nemca in Avstrijo. Tu se sicer jako malo zanima-mo za vojsko. Vemo le toliko, kakor

pri vas v Ameriki, kolikor beremo o nji iz časnikov.

Se devet mesecev moram služiti, po-tem pa bom lahko izstopil ali ostal tu, kakor bom hotel.

Bog daj enkrat svetu pamet in mir! S pozdravom

Tvoj brat

IZ VOJNE.

Horjulski Orel piše z južnega bojišča.

Dragi mi starši! Kakor sem Vam zadnjič sporočil, se naajmo spet v našimi možnarji pred Belgradom. Zadnje dni smo to mesto prav dobro obdelavali z bomba-mi. Seveda so nam Srbi ravnotako dobro odgovarjali, ali škode nam ven-dar niso naredili posebne, ker imamo napravljena jako moderna skrivališča ter maske za možstvo in topništvo, da nas ne more opaziti sovražni zrako-plov, kadar se dvigne nad Belgradom in skuša zaznati naše pozicije. To se pa redkokdaj pripeti, ker imajo Srbi malo zračnih letalcev, kakor se da iz znamenitih posneti. Tembolj marljivi so pa naši zrakoplovci, ki neprenehoma opazujejo sovražnika premenjaj in o tem obveščajo naše čete. Tudi prošli teden se je parkrat dvignil naš zrako-plov in šel pogledat sovražne postoj-anke. Pozdravili so ga z dežjem kro-gel in sipali nanj šrapnele, a vendar jo je srečno brez škod popihal.

Pri topništvu zadnji čas počivamo s streljanjem in se pripravljamo za pri-hodnji ogenj, dočim pešci ob Savi marljivo dražijo sovražnika. Pred par dnevi so nameravali Srbi napraviti med čez Savo, a naša poljska artilje-rija jim je ta načrt prekrizala ter jih potpisila nazaj v njihove postojanke.

Iz naše pozicije je prav lep pogled na Belgrad. Od tu ni ravno daleč, z daljnogledom se razločijo celo ljudje in vojski po ulicah. Vidi se tudi deo naših možnarjev na raznih točkah me-sta, kjer so posamezne utrdbe razde-ja-ne.

Kadar nimam posebnega opravila, prav pridno podim iz srajce srbsko "infanterijo", katere imamo vsi vojaki dovolj. Kmalu se mi tudi od doma oglasite s kakimi novicami.

Vse skupaj prav lepo pozdravlja Vaš France.

Ušli iz srbskega ujetništva.

"Hrvatski Dnevnik" poroča: Nekaj naših domobrancev je prišlo v srbsko ujetništvo in so bili odposlani v Kra-gujevac, kjer so jih Srbi z orožjem prisilili, da so morali izvrševati naj-težja dela. Naskrivaj so poslušali Sr-be, kaj govorijo, pa so slišali, da so že siti vojskovanja. Srbska vojna upra-va je rekvirirala ves živež in se ne briga za prebivalstvo, ako strada. Z ujetniki se je slabo postopalo, ker se pa niso mogli nikomur pritožiti, so domobranci sklenili, da uidejo. Po-noči dne 4. februarja so napadli stražo in pobili vse vojake razen enega, ki jim je moral kazati pot. Skozi goz-dove in grmovje so šli ponoči in po-dnevi ter se preživljali s tem, kar so našli. Tako so srečno prišli do Bel-grada, kjer so našli na Savi čoln in veslali proti hrvatskemu obrežju. Ko so bili sredi Save, so jih Srbi zapazili in pričeli na njih streljati. Nekaj do-mobrancev je ranjenih, vendar pa se jim ni kaj hujšega dogodilo ter so srečno prispeli v Zemun, kjer so se zglasili pri vojaški oblasti in jim izro-čili svojega ujetnika — onega srbske-ga vojaka, ki jim je pokazal pot.

IZ PISMA VOJNEGA KURATA Č. G. CEGNARJA.

Vislice na glavnem trgu za izdajalce domovine. — V vasi 100 metrov visoko. — Samo križ ostal od porušene vasi. — Na delu v bolnici.

Z bojnege polja je pisal č. gosp. vojni kurat Janko Cegnar "Katoliškemu društvu za delavke".

Pozno je sicer — pa ker sem obljub-il, moram obljubo spoiliti. Zelo miz-lo zimo imamo — že ob 4. uri popol-dne je začelo zmrzovati, čeprav je se solnce sijalo. Okna so zjutraj do vr-ha zamrznjena. Smo pa tudi visoko. V lepi vasi imamo svojo bolnišnico. Celo šola in še tri druge hiše so vpo-rabljene za ranjene in bolne vojake. Zato imam vsak dan mnogo opravka v bolnišnici. Težka je bila pot, predno smo prišli v ta kraj. Več dni, pa tudi več noči smo prebili na cesti. Prvo noč, ki smo jo porabili na poti, je bilo zelo lepo. Vse je bilo jasno, polno zvezd na nebu, pot nas je peljala čez hribe — na severu pa se je nepresta-no bliskalo — topovi so streljali in ka-dar se je sprožil strel se je zablskalo. Proti vzhodu pa se je videl ogenj, go-rela je prav na vrhu neka hiša, ki jo je zažgala kaka granata iz sovražnikovih topov. Po vseh pa so peli petelini in vse se je nekako čudno skupaj zlagalo, da je bilo res prav lepo. Drugi dan smo pa videli kako znajo Rusi strelja-ti, prav do nas je priletela neka grana-ta pa je bila zanič, ker ni hotela eks-plodirati. Bili smo nato 9 dni v ne-kem mestu, kjer so na glavnem trgu stale vislice. Enkrat sem šel gledat, ko so obesili nekega moža, ki je za de-nar izdal svojo domovino. Pa samo enkrat sem šel gledat, pa mi je bilo za-dosti. Dotično mesto je zelo lepo. Bili smo že trikrat po več dni v njem. Iz tega mesta smo šli še daleč, daleč, nazadnje smo prišli visoko v gore.

1000 metrov visoko, snega in vihar sta nas spremljala. Prišli smo skoz neko vas, od katere ni prav ničesar ostalo. Samo križ na pokopališču še stoji — on je ostal kot priča žalostnih dni, ko je šel boj skozi vas. Iskal sem cerkev — kje je? Na pokopališču je ležal še kos strehe od zvonika in en zvon — drugače ni bilo sledu od cerkve. Tudi ena hiša ni ostala. Samo na pol podre-te peči so gledale izpod snega — no-benega človeka — pa tudi nobene ži-vali nismo videli. — Ta vas, kjer smo sedaj je pa ostala cela, nič se ne po-zna, da je bil tudi tukaj boj. V ta kraj smo prišli prejšnjo soboto zjutraj ob 4. uri. Mraz nam je bilo, pa v nobe-no hišo nismo mogli, ker je bilo vse v spanju. Zagledali smo neke vojake, ki so se v nekem zapuščenem domu greli okrog ognja. K ognju smo se spravili, da smo se malo ogreli. Nek dober vojak pa nam je skuhal malo črne kave. Kakor je bila dobra, ko smo prej celo njo potovali. O petih zju-traj smo vendar dobili v neki hiši maj-hen kotiček, kjer smo trije oficirji in jaz malo zaspali. Ko smo se ob pol-zveditih zbudili, to se pravi mene so zbudili drugi, pa ni bilo več naše bo-lnišnice, nobenega, odšli so naprej 10 minut v sredo vasi. Mi pa smo z na-pol zaprtimi očmi iskali našo bolniš-nico, ki smo jo k sreči kmalu našli. V tem kraju smo sedaj že dalj časa. Kraj je zelo lep, če bi le tako mrzle zime ne bilo. Stanovanje imamo snažno — po-čitimo se tu hvala Bogu prav dobro. Vsak dan previdim več vojakov. Ko bi Vi videli, kako lepo se zadrže, ka-dar kakšnega previdim. Nekateri man-ranjeni kar pokleknejo na svojih po-steljah — drugi se vstopijo okrog in gredo kar z menoj od bolnika do bol-nika. In če se dobro ne razumemo, ker nekateri govorijo ogrsko ali pa romunsko, pa kar vojaki pomagajo pre-vidav, včasih se mi zdi, kot bi sami kaplani stali okrog mene. Če kdo kaj spregovori, ga drugi takoj opom-nijo, da mora biti sedaj tiho. V takih trenutkih sem vedno vesel, ker vidim, da je še mnogo mož in mladeničev na svetu, ki so dobri in pobožni. Smilijo pa se mi taki, ki morajo tako daleč od doma umreti. Danes je eden jokal-ima družino in starše doma. Morda bo ozdravel, toda proti večeru se mi je obrnilo precej na slabše. Tako živ-ljenje živim sedaj že več kakor pol-leta, na Ljubljano večkrat mislim, pa je najbolje, če človek kolikor mogoče pozabi na vse in dela, kar je njegova dolžnost. Bo že Bog dal, da pridem mirni časi in da se bomo zopet veselili miru če je Njegova volja — dokler pa tega ne bo, pa moramo potrpeti — dobro se nam ne sme vedno goditi, drugače postanemo preveč razvajeni. Pri nas zopet vsak dan poka, tako je, kot bi cel dan grmelo. Doma gotovo dobro čutite kaj je vojska, a pri ču-titimo to še veliko bolj. Zanašam se pa, da se tudi Vi vojskujete za našo molitev več pripomore kakor pa ka-noni.

Prav prisrčno pozdravljam vse društvo in vse Vaše domače. — Janko Cegnar, vojni kurat.

Sedem milijonov stradalcev.

London, 22. apr. — Pet milijonov Poljakov in dva milijona poljskih Ži-dov je v strašnem pomanjkanju živezila. To je danes naznanil Hermann Lan-dau, odlični židovski filantrop (človek koljub) v zvezi z raznimi judovskimi dobroteljnimi zavodi v Londonu. "Od teh stradalcev je 5,500,000 vohod od reke Vistule in 1,500,000 padno od reke," je rekel g. Landau. "Ruska vlada je bila ozirna ali pa vična (considerate) v svojem ravnanju z Judi v delih Poljskega, zasedenega po ruskih četah, ali Judje trpe zelo vsled preganjanja v delu Galicije, ga Avstrija še obdržuje, ker Avstrija sumniči vse Poljake nezvestobe." (Vse menljivo!)

Severa's Skin Ointment

(Severov Mazilo zoper kožne bolezni). Vzdražuje kožo zdravo in brez grdi ali bolečih opakov. Cena lončka je 50 centov.

SEVERA'S TAB-LAX.

Sladkorne odvajalo. Prijetno in uspešno. Za otroke in odrasle. Cena 10 in 25 centov.

Vedeni onasek. "Prosim objaviti moje pismo in re- celte, da je Severov Zdravilo zoper kožne bolezni odpravilo moje bolno nogo. Bila je dolgo časa oteklina in vo-da je tekla iz opake na njej, toda po- je nadevanju Vašega mazila, parkrat, je ozdravela. Nepriliko sem imel 10 let in tudi Evropski zdravniki mi niso mogli pomagati."

Mathias Kotas, Box 55, Silverhill, Ala.

Vaš lekarnar ima naprodaj Severove pripravke. Zahtevajte Severovo, Zavrnite nadomestitev. Ako jih ne morete dobiti, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

NAJBOLJŠI The Mandy Lee Incubator

—za— VALENJE PIŠČET

dobite v lekarni J. D. Brown Co.

Druggists vogal Jefferson and Joliet St. JOLIET, ILL.

Tam najdete sina g. Lov. ki vam vse raztolmači.

Iz malega raste velikol

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, CHAS. G. PLARCE

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Polkovnik 17. pešpolka baron Stiefried je bil 5. apr. v Ljubljani. Obiskal je tudi g. deželnega glavarja dr. Šusteršiča. G. polkovnik se je o vseh 17. pešpolka izrazil, da se tudi v novejših bojih bjejo sijajno, da je o polku samo en glas v celi armadi: da je polk vzvišen nad vsako hvalo.

Za skupno postopanje Hrvatov in Slovencev. Z ozirom na glasove, da naj bi se po češkem zgledu zblizale tudi hrvaške in slovenske pol. stranke, piše spijetski "Dan", da zedinjenje strank, ki imajo načelno nasprotujoče si programe, pač ni mogoče, želeli pa si enotnega postopanja v gotovih važnih skupnih vprašanjih, ki stopajo na plan v sedanjih dneh. "Že sedaj je treba sporociti bratom v Banovini", tako zaključuje "Dan", svoja izvajanja, "da naj nobena hrvaška stranka niti ne sprejema ponudb niti ne izdaje obvez, pa bilo nasproti komurkoli, ne da bi se preje vzajemno dogovorila z drugimi hrvaškimi strankami. A ne samo to, marveč se ne sme podvzeti nobene koraka brez bratov Slovencev. Vedno naglašamo, da smo z njimi eno. Sedaj je čas, da to tudi v dejanju izvedemo. Bldimo vsi! Na stražo!"

Iz Adlešic 24. marca. Morda ne bo odveč, če sporočim zaradi sedanjih svetovne vojne, ki poraja dan na dan toliko gorja po svetu, to-le zanimivost. Tu pri nas je umrl pred devetimi leti, t. j. meseca februarja 1. 1906. Mate Vlačić, samec, star 83 let, prav pošten in veren mož. V svoji mladosti je bil "nemški", t. j. krošnjari je po Nemškem. Na stara leta pa je oslepel in hodil po občini. Ta je rekel: "L. 1914. in 1915. bo strašno hudo na svetu. In kadar bo preživel ti dve leti, bo železen." Kakor skušamo, je mož prav prerokoval. — 22. t. m. je umrl v Trbičah h. št. 63. Janez Majerle, najstarejši človek v naši fari. Dosegel je starost 85 let in blizu 4 mesece. Od teh jih je preživel v zakonu s svojo se ženo čez 51 let. V mladosti je bil vojak in je služil pod Radeckim in tudi kot papeški vojak. Zato je imel tudi 3 kolajne, 2 avstrijski in 1 papeško.

General Schenuta vpokojen. Cesar je izdal sledeče lastno pismo: Ljubi general pelote Schenuta! Izvedel sem z odkritim občudovanjem, da se ne čutite več sposobni za službo. Ugodim Vaši prošnji za premostitev v pokojniško stanje. Za Vaše na važnih mestih v miru in v vojski požrtvovalne izvršne zasluge Vam izražam ponovno svoje hvaležno priznanje.

Redek slučaj smrti. Dne 14. in 15. marca sta umrla drug za drugim Jurij Černe, po domače Kovač z Dobrave blejske, in njegova žena Katarina roj. Vovk z Vrbe Ribčeve, nečakinja našega pesnika dr. Franceta Prešerna. Oba je pobrala huda pljučnica. Ležala sta skupaj na mrtvaškem odru in bila pokopana drug poleg drugega na dobrih pokopališču, kjer počiva v miru tudi sestra pesnikova Katarina. Oba sta bila zglebna zakonska zveza si v življenju in smrti. Za njima žalujejo poleg drugih domačih trije sinovi vojaki v vojski in najmlajši sin v. g. Jakob Černe, župnik v Sheboyganu v Ameriki, ki je še lanko leto obiskal svoja roditelja na domu. Glede tega redkega žalostnega dogodka veljajo pač višjepastirske besede letošnjega postnega lista: Mladi v vojski padajo, stari pa doma žalosti umirajo.

Župnik Janez Prešern umrl. Iz Koprivnice poročajo: Vič. g. Janez Prešern, župnik, umrl 5. aprila ob pol 3. uri.

Zrtev krščanske ljubezni. Na pisanem legarju je umrla usmiljenka Edigna Solar iz samostana Dunaj — Gumpendorf. Stregla je v Slavoniji dvema na omenjeni bolezni obolelima sestrostrama.

V ruskem ujetništvu je Milan Mulley, sin bivšega župana in nadporočnika v Dolenjem Logatcu. — V Koprivnici v guberniji Turkestan se nahajajo v ruskem vojnem ujetništvu štirje Slovenci: Edi Dekleva iz Postojne, trgovec in rez. poročnik V. Skaberne iz Ljubljane, rez. nadporočnik Maurin iz Trsta in rez. nadporočnik Knez, sin g. davčnega upravitelja Kneza v Ljubljani. Kokand leži ob vzhodni Himalaje, najvišji gora na svetu.

Odlikovanja. Najvišje pohvalno priznanje je dobil dr. Živko Lapajne, 27. dom. pp. in poročnik istega polka Franc Pleško. Vojaški zaslužni križec III. razreda z vojno dekoracijo je bil podeljen stotniku 11. dom. pešpolka Karlu Dolenc, doma iz Slapa pri Vipavi in podpolkovniku 2. dom. pp. Henrik Kutschera.

Ranjen je bil v Karpatih rezervni nadporočnik Josip Melnik, eidenčni nadgornik na Dunaju, navdušen Slovenec in velik podpornik slovenskih visokosolcev. Sedaj se zdravi v Budimpešti.

Majdičev mlin v Kranju je trdila

ustavila, ker ne dobi žita. Delavstvo je brez dela, a je podpirajo.

Iz seznama izgub št. 153. Poročnik Klasing Ernest, 29. črnovoj. maršbat., iz Trsta, ranjen; poročnik Perovšek Josip, 29. črnovoj. maršbat., ranjen.

Mihelič Franc, 29. črnovoj. maršbat., iz Kočevja, mrtev; Brajdih, 9. polj. top. p., ranjen; Lotritsch Vinko, 9. polj. top. p., ranjen; Bezjak Ignacij, 3. polj. havb. p., ranjen, Čmok Ivan, 7. lov. bat., ujet; Grden Ivan, 7. lov. bat., iz Novega mesta, ujet; Koritnik Josip, 7. lov. bat. ujet; Liseč Josip, 7. lov. bat., iz Krškega, ujet; Lobe Ivan, 7. lov. bat., iz Kočevja, ujet; Podgoršek Simon, 7. lov. bat., ujet; Žabkar Franc, 7. lov. bat., iz Krškega, ujet; Baselli Oskar, 20. lov. bat., ranjen; Antončič Josip, 20. lov. bat., ujet; Benčič Josip, 20. lov. bat., ujet.

Vojak samomorilec. Dne 6. apr. ob pol 12. dopoldne je skočil iz drugega nadstropja deželnoobrambne vojašnice na zdravljenu v bolnišnici se nahajajoči Josip Plaudsteiner na dvorišče in bil takoj mrtev. Kolikor je znano, je bil samomorilec duševno zmešan.

Najden neznan vojak utopljenec. Dne 5. apr. so potegnili v Vevčah iz Ljubljane utopljenca-vojaka, ki je pred šestimi tedni pred cukrarno skočil v vodo in utonil. Imena njegovega takrat ni vedel nihče in je tudi sedaj neznan.

Z bojišča v Karpatih piše svojim staršem dne 25. marca 1915 Janez Ribnikar iz Sničnega, župnije Križ pri Trzinu. Od začetka vojne je v boju pri 7. lovskem bataljonu, 3. komp., povisani je bil za narednika. Ves čas je zdrav, piše pa: "Tukaj je še sneg in vreme tudi ni nič prijazno. Držimo se že dva meseca v gozdovih med volkov in divjih prašiči. Čudno se mi zdi, da sem še zdrav, ker že toliko časa nisem bil v kaki hiši, da bi se ogrel in posušil in enkrat brez skrbi naspal. V osmih mesecih še nisem nikdar slečen spal, vedno napravljen. Potem lahko sami vidite, kako se človek odpocije, ko spi večina pod milim nebom, včasih še v snegu ali v blatu in imam smrekove ali pa brinjeve vejce pod seboj. Kadar imam slamo, pa mislim, da sem že gospod. In kadar pridem v kakšno vas med ljudi, se mi kar čudno zdi. In drugače mi gre še dosti dobro. Jesti, če le je mogoče, da nam pripeljejo ali pa prinesejo, dobimo, tako da jesti imamo do zdaj prav dosti in tudi vino in rum dobimo včasih, da lažje zdržimo zaradi mraza. Pa zdaj se bliža spomlad in gorkota, mislim, da bo boljše, kakor je bilo do zdaj... To Vam pišem v strelnem jarku, ko grmijo topovi in puške in krogle žvižgajo čez glavo. Z Bogom!"

Iz angleškega ujetništva se je oglasil Alojzij Doblekar. Nedavno tega, je prišlo na V. Mačka v Sostrem pod Ljubljano pismo, ki se je tako-le glasilo: "Pozdravljam Vas in Vam naznanjam, da sem sedaj na Angleškem v ujetništvu, drugega Vam ne morem pisati. Mraza imamo dosti. Zdrav sem in želim, da bi bili tudi Vi zdravi, pa se bomo še videli. Bog z Vami. Pozdrav vsem iz tuje britanske zemlje pošilja Alojzij Doblekar."

Iz srbskega ujetništva se je oglasil Ignacij Česen iz St. Vida nad Ljubljano. Nepopisne žalosti in skrbi je rešilo njegovo rodbino pismo od Naceta iz Čačaka v Srbiji. Pisal jim je, da se nahaja v srbskem ujetništvu, in da se bodo še videli, ko bo zavladal zopet božji mir na svetu.

Iz ruskega ujetništva so se oglasili: Dominik Čarman iz Svetja pri Medvodah, 17. pp., 8. stotnja. Ujet je bil v Galiciji z več tovariši dne 19. decembra; Rusi so jih odpeljali v Skobelev v Aziji. 18 dni so hodili peš, 17 dni so se pa vozili z železnico. Čarman pošilja pozdrave vsem znanem in prijateljem. — Jožef Bončar iz Podlipoglav pri Dobrunjah je pisal svojemu bratu na Lipoglavu pri Smarju iz Moskve, kjer leži ranjen. — Desetnik Josip Hvala ob 97. pp., doma s Ponikve na Tolminkem. Ujet je bil v Galiciji na sveti večer in odpeljan v Turkestan. Piše, da je zdrav in da se mu dobro godi. Dopisnica je romala 53 dni. — Anton Šega iz Grahovega pri Cerknici. Ujet je bil 30. decembra ter je sedaj v Saropolu. — Iz ruskega ujetništva se je oglasil tudi Ivan Ugovšek, po domače Remski iz sv. Frančiška, občina Bočna. Piše, da je bil ujet 26. dec., sedaj je v Promzino, gubernija Simbirsk. Isti dan je bil ujet tudi njegov brat Franc, o katerem pa se ne ve, kje je v ujetništvu. Peter Čepak (Hariž, posestnik v Bočni je ujetnik v Sarapulju, gubernija Viatka. — Nadalje so tudi v ruskem ujetništvu: Josip Lipah, doma v Kašlju pri Dev. Mar. v Polju, ter piše, da se nahaja v Sibiriji in da je zdrav. — Gosp. Herman Javec, učitelj na C. M. šoli v Trstu, Josip Stenič iz Planine pri Rakeku, Franc Vojska, četovodja 17. pešpolka iz Doba pri Domžalah in Anton Matevec, 27. dom. p., iz Iderskega.

Enoletno dete pri kuhli žganja smrtno opečeno. Posestnica Ana Furlan na Vrhniki je kuhala v kotlu br

njevec. Čev, iz katere teče prekuhati brinjevec, je bila zamašena, a ko je brinjevec v kotlu vrelo, je brinjeva para izgnala zamašek in vreli brinjevec je puhnil v enoletnega Jožefa Furlana in ga tako opek, da je kljub zdravniški pomoči drugi dan umrl.

Nesreča v Jelovci. Posestnika Mihael in Ivan Odar in 25letni posestnikov sin Fran Žnidar iz Nemških Rovt, občina Bohinjska Bistrica, so delali v jelovških gozdovih. Ko so proti opoldne vlekli hloď izpod snega, se je izprožil mogočen snežen plaz, ki je vse tri pokopal. Ivan Odar se je kmalu izkopal in je rešil tudi svojega brata, da se ni zadušil pod snegom, a ko sta izkopal še Žnidarja, je bil že mrtev.

Nesreča. Franc Gregorič, železn. delavec iz Rodin pri Črnomlju, je na mostu pri Otovu vlakom dajal varnostne signale. 30. marca je pa pri svojem opravilu predaleč stegnil svojo desnico, za katero ga je zgrabila lokomotiva in mu jo odtrgala v nadležju. Prepeljali so ga v bolnišnico u-smiljenih bratov v Kandijo pri Nov. mestu.

Umrl je dne 6. apr. v deželni bolnišnici stolni kanonik preč. g. dr. Ivan Koren. Rojen je bil dne 23. septembra 1867 v Metliki. V mašnika je bil posvečen dne 28. oktobra 1893. Služboval je kot prefekt v duhovskem semenišču v Ljubljani, nekaj časa kot dvorni kaplan v družini kneza Windischgratza in kot kaplan v Dobu. Leta 1897. je postal stolni kanonik ljubljanski.

Dela za razširjenje kolodvora v Zalogu je dobila neka mažarska trdka. Pri zgradbi delajo ruski ujetniki, za katere je ta trdka prevzela tudi prehranitev.

Umrla je v Ljubljani po dolgi, zelo mučni bolezni v starosti 63 let gospa Ana Bahar.

Umrl je v Vipavi na veliko soboto zjutraj absolvirani trgovski akademik Franc Štajer. Vzela ga je bolezen slovenskega študenta. Pokojnik je bil blaga in plemenita duša, ki je nekaj dni pred smrtjo rekel, da če mu ljubi Bog zdravje da, hoče vse prazne misli zagnati iz sebe in v veseljem v Bogu živeti in delati. Po študijah, ki jih je dovršil v Kolinu na Nemškem, je zadnji dve leti živel v Ljubljani. Pred smrtjo je ponovil svojo željo, da bi se enkrat rad videl svojo rojstno Vipavo v prvi pomladi. Sestra Minka ga je spremlila v dolino na južno stran in tam se mu je izpolnila zadnja želja, da je našel svoj skromni dom doma.

Umrla so v Ljubljani: Ana Fobes, žena strokovnika državne železnice, 55 let. — Jakob Levičnik, tovarniški delavec, 57 let. — Robert Albert Janežič, hlapčev sin, 4 leta. — Helena Breskvar, hči gostilničarja in posestnika, 11 mesecev.

Umrl je v Škofji Loki hišni posestnik in sodar g. Mihael Pipan v 51. letu svoje starosti. Umrl je na pljučnici. Zapustil je vdovo in 4 otroke.

ŠTAJARSKO

Odlikovan je bil na severnem bojišču s srebrno kolajno prvega razreda Ferdinand Tomažič, sin krčmarja v Zgornji Hoči pri Mariboru. Tomažič se nahaja že od začetka vojne na severnem bojišču in je še nepoškodovan. Redka sreča tekem 8 mesecev.

Zopet nesreča z revolverjem. — Po nesreči obstreljeni umrl. Dne 5. apr. so v Ljubljani ob 1/2. uri pop. s stanovanja motornega voznika prostovoljca g. Hansa Gerhold iz Maribora ogledovali Gerhold in še dva gospoda tovariša brewing samokres. Ne-ki Gerholdovi tovariši je ogledoval, če je samokres nabit ali ne; pet cevi je bilo praznih. Tovariši misleč, da so vse cevi prazne, pomeri samokres v šali proti g. Gerholdu in izproži; ena cev je bila nabita s patrono; strel poč, krogla zadene g. Gerholda, pretрга mu želodec, čreva in ledvice. Poklicali so takoj gospoda primarija dr. Gregoriča, ki je takoj odredil, da se ponesrečeni g. Gerhold prepelje z rešilnim vozom v Leonišče, kar se je tudi zgodilo. Ranjencu je prihitel na pomoč takoj v Leonišče gospod vladni svetnik primarij dr. Štajer, ki je izvršil z gospodom asistentom dr. Jenkom težko operacijo na ranjencu. Ranjeni g. Gerhold, v civilu trgovec, je še v Leonišču tiho govoril. Dne 6. apr. zjutraj ob 7. uri je gospod Gerhold umrl. Smrt g. Gerholda je tembolj tragična, ker je bil ranjen že ranjen v vojski s Srbi, a je ozdravel. Ranjenik je bil med svojimi gospodi tovariši zelo priljubljen in vzbujal tragična njegova smrt splošno sočustvo.

Zaročil se je gosp. Josip Podgoršek, gostilničar in veleposestnik v St. Juriju ob južni železnici, z gđno. Minko Kukovič, vulgo Šusteršič iz Teharjev.

Umrl je v Celju vpok. mestni učitelj g. M. Kresnik v starosti 69 let. — V Mariboru pa je umrl vojak 26. pešpolka Simon Kvas.

Vaupotič ranjen. "G. V." no. 26. domobranskega vojak Vaupotič, ki je bil že ranjen 15. marca odšel z marš-

stotnijo zopet na bojišče, je bil pred nekaterimi dnevi v Karpatih zopet občutno ranjen. Zadel ga je sovražni šrepnel in leži sedaj v neki budimpeštanski bolnišnici.

Mariborski bogoslovec ujet. G. Ferdinand Čepak, bogoslovec četrtega letnika v Mariboru, je šel prostovoljno v vojno in je padel v rusko ujetništvo.

Padel je v Karpatih nadporočnik 27. pešpolka Toni Papst.

KOROŠKO.

Pogumna slovenska kmetica. "Kaerntner Tagblatt" poroča: Dne 20. marca je prispela v Celovec neka kmetica iz Kranjske, ki se vrača — s severnega bojišča. V skrbah za svojega moža, se je napotila v žena nedavno na bojno polje, kjer je svojega Janeza tudi srečno našla. Ta se je naravno silno začudil, ko je stopila predenj, obložena s klobasami, prekajanim mesom in drugimi domačimi dobrotami. Vesela, da je našla moža živega in zdravega, se vrača vrla kmetica v domovino.

Strašna smrt otroka. Iz Ribnice na Koroškem se poroča: Posestnica Terezija Sabotnik je rezala seno; pomagal ji je njen 8 letni sinček Rupert, ki se je odstranil, nakar je rezalni, z vodo gnani stroj obstal. Mati je hitela v hišni mlin, kjer je našla že mrtvega sina Ruperta, ki je prišel med jermenom.

Koroške novice. V nekem dunajskem sanatoriju je umrl 29. marca Maks baron Aichelburg, vpokojeni deželni sodni svetovalec. — V Volsperku je 73letna Marijeta Walland grabila travnike in je zažgala zbrano bilje, a plamen ji je zažgal obleko. Starka je čez nekaj dni umrla.

Umrl je v Celovcu infanterist domobranskega polka št. 27. Janez Škerly od St. Križa na Kranjskem, star 29 let.

PRIMORSKO.

Obolo je baje precej opasno odvetnik dr. Henrik Tuma v Gorici.

Umrl je v Gorici po dolgem bolehanju gosp. Ninus Ivančič, sin pok. c. kr. notarja in deželnega poslanca v Tolminu.

Zanimivo odkritje v Ogleju. Listi poročajo, da so zadnji čas pri izkopavanju starin v Ogleju odkrili bajni "zlati vodnjak", o katerem se pripoveduje, da je Atila, ko je oplenil in porušil Oglej, zakopal v njem zlato in drage kamne, ki jih je bil naplenil v mestu. Zgradba odkritega vodnjaka odgovarja načinu, po katerem so Rimljani za časa Atila gradili vodnjake. V velikem tednu so izkopavanje prekinili, a bodo sedaj takoj kopali dalje. Pričakuje se velikih najdb. Kopanje je zelo težavno, ker je veličasti vodnjak jako ozek. Kakor znano, je Atila razdejal Oglej leta 452.

Odlikovani so zaradi hrabrega zadržanja pred sovražnikom pri 97. pp.: Srebrno svetinjo I. razreda so dobili: Praporščaki: Emminger, Paul, Otto Adrario, Matevž Schwarz, Franc Pal, rač. podčastnik, Ivan Barbič, četovodja tšefan Šoban, Sikstus Čekot, Jožef Filipič, poddesetnik Iv. Krapeš — Srebrno svetinjo II. razreda pa: četov. Artur Mrevlje, Anton Marc, desetnik Luka Cargo, pešci Franc Koren, Matija Fabac, Matija Družeta, Jožef Jurič, Alojzij Bajt in M. Radišević. Slava 97. pešpolku!

HRVATSKO.

Junaštvo hrvatskih polkov. Redki so slučaji, da bi naša uradna poročila imenovala hvalila junaška dejanja posameznih narodov. Junaštva hrvatskih polkov pa ni bilo mogoče zamolčati in tako so junaški naši bratje že večkrat želi skromno a zaslužno posebno zahvalo. Spominjamo na nedavno objavljeno najvišje armadno povelje, v katerem ukazuje najvišji armadni poveljnik nadvojvoda Friderik, da se hrvatskim četam v njihovem materinem jeziku izreče njegova pohvala in zahvala. Ondam pa je poveljnik 28. osješkega domobranskega polka podpolkovnik Mesič izdal sledeče dnevno povelje:

Na povelje poveljnika 15. infanterijske divizije razglasim: Častitam svojim hrabrim četam, ki so se s tako ogromno požrtvovalnostjo in hrabrostjo uspešno ustavljale sovražnemu nasokku. Številni ujetniki, dosedaj 5 častnikov in 500 mož, in velike sovražnikove izgube pričajo o vašem uspehu. S ponosom stoječ vam na čelu pričakujem, da boste tudi znanprej brezpogojno držali našo črto. Upam, da bodo vsi junaki pohvaljeni. To dajem v splošno znanje. Poveljnik 15. infanterijske divizije.

Ponosni smo, da je večji del tega uspeha pripisovati junaštvu našega polka. Tako je bilo že večkrat in tako bo tudi v bodočnosti. Slava padlim bratom! Čast junaštvu hrvatskih domobrancev. Živio kralj!

Poveljnik 28. osješkega domobranskega polka — Mesič podpolkovnik.

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebniš.,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobil
za vsako prigodo in vreme.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 927

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

WALTER R. PADDOCK, lastnik
PADDOCK'S PHARMACY

101 WESTERN AVE., JOLIET, ILL.
Chicago tel. 1203.

Največja zaloga vsakovrstnih zdravil, okrepčil in mazil.

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja soprojenj, pojdite k
ANTONU SCHAGER
North Chicago Street
v novi hiši Joliet National Banka.

Ni kruha istega okusa. Ga ni mogoče dobiti. RABIMO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno prav.

Butler Krusi

KRUH---še hleb.

Pokusite ga --- ni boljšega

COMMERCIAL TRUST & SAVINGS BANK

OF JOLIET
SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE,

URADNIKI
E. J. MURPHY, predsednik
THEO. R. GELACH, podpredsednik
JOHN T. CLYNE, kasir.

NADZORNIKI:
Herman C. L. Stoll
James R. Bentley
Carl Osterle
Charles McKenna
Edward R. Daley
Theodore R. Gerlach
William Stern
John T. Clyne
E. J. Murphy

A. NEMANICH, pred. M. STEFANICH, tajnik. S. OLHA, blag.

Slovenian Liquor Co.
1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00.
Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo.

Rojakom se priporoča za obila naročila.

Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika.

Potovalni zastopnik: Fr. Završnik.

Naše geslo: Dobro postrežba; vašega bodi: Svoj k svojmu!

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga Zdravilno Grenko Vino.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem I. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po

4½ %

brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKE IZGUBA denarja — tudi za časa vojne — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kake ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparksno". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki daste Vaš denar.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prirčen za slovenski narod na podlagi drugih mojnih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vskanjeni razgovori, Angleška pisma, Spisovanje pism, Kako se postane državljana poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobroja pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družstva sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA
Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.

Telefon: Chicago 100.

Naročnina:

Za Druž. države na leto.....\$2.00
Za Druž. države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrta leta.....\$1.00
PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo **POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.**
Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.
Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošiljamo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

CERKVENI KOLEDAR.

2. maja Nedelja Atanazij, škof.
3. " Ponedeljek Najdba sv. križa.
4. " Torek Florijan, muč.
5. " Sreda Pij V., papež.
6. " Četrtek Janez Ev.
7. " Petek Stanislav, škof.
8. " Sobota Jzav. Mich.

CERKVENI GOVOR ZA ČETRTO NEDELJO PO VELIKI NOČI.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

O dvojni poti v večnost.

Nobeden izmed vas me ne vpraša: Kam greš?

Ivan 16, 5.

Popotnik popotnika vpraša: Prijatelj, kam greš? Rad mu popotnik odgovori, da gre v tuje kraje, ali iz tujih krajev domov. Tudi Jezus se v dan. sv. evangelija na pot odpravlja; ali nobeden njegovih se ga ne upa vprašati: Kam greš? Žalostno obhaja njih srce, se Jezusa ločiti; veselo jim pa on pove, da gre k njemu, ki ga je poslal, k Očetu.

Človek! Tudi ti si popotnik, kam jazi; naj ti torej poprašam: Kam greš? — Naj ti tudi odgovorim, da greš v srečno ali pa v nesrečno večnost. Ohi, kako potrebno je in kako redko poprašaj se: Človek! Kristjan! Kam greš? Kam gremo, lahko po svoji poti spoznamo. Dve poti v neskončno večnost gresta; hočemo ji danes pogledati:

I. Stezo pravičnosti v večno življenje.

II. Cesto pregrešnosti v večno pogubljenje. Po kateri hodimo mi? Poslušajte!

1.

Steza pravičnosti v sveta nebesa je strma in ozka pot, in malo jih je, ki po njej hodijo. (Mat. 7, 14). Ona je:

1. Steza truda in trpljenja. Koliko je preстал Jezus od svojega rojstva do vnebohoda gladi, žeje, po dnevu učil, po noči molil, tako, da je od samega truda zaspal. (Mark. 4, 38). Vse to je moral Kristus trpeti, in tako v svojo veličastvo iti. (Luk. 24, 26). — Koliko so delali svetniki, in še delajo vsi zvesti služabniki božji. "Delajte gravi Jezus, dokler je dan; pride noč, kadar ne bo delati mogoče. (Ivan 9, 4). — Kako se pa kaj ti trudiš po stezi čednosti?

2. Steza zatajenja in pokore. "Kdor hoče za menoj priti, naj sam sebe zataji, in hodi za menoj." (Mat. 16, 24). Svoje dni so bili ljudje, ki so si velik križ naredili, in za pokoro po svetu nosili. Nam kaj takega potreba ni? Bog vsaki starosti, vsakemu stanu križ naloži. Križ nam delajo naši hudi nam, naše slabosti in strasti, naši tovariši, tovarišice, težave našega dela. Le, kdor vse vojno prenaša, sam sebe zatajuje, on po stezi čednosti hodi. Tako so puščavniki v ostrem postu, vojskaki v trdnem boju, hlapci in dekle

v svojem težavnem stanu si nebesa služili, so imeniten stan zapustili si težavnega izvolili, naj bi po ostri stezi pokore proti hodili. — Kaj si pa ti želiš?

3. Steza preganjanja in zaničevanja. Nisem prišel miru na svet pošiljat, ampak meč, govori Jezus. Tako se je njemu godilo od jasje do križa; taka apostolom vsem. Ni svetnika v nebesih, ki v življenju zaničevan in preganjan ne bi bil. "Blagor vam, kedar vas bodo kleli in preganjali itd. (Mat. 5, 11-12). Apostoli so se veselili zavolj imena Jezusovega zasmeh trpeti. (Dj. ap. 5, 41). — "Kteri hočejo po božjo živeti, morajo preganje trpeti." (II. Tim. 3, 12). Oh, veseli se, ako si zavolj pravice zaničevan, po nedolžno preganjan; to je priča, da si na pravi stezi življenja.

4. Steza veselega dokončanja in srečne večnosti. Z gore Golgate je nam Jezus sveta nebesa odprl. Med kamenjem je videl sv. Stefan nebesa odprta. "Blagor človeku; kakor, kedar bo skušan, bo prejel krono življenja, katero je Bog njim obljubil, ki njega ljubi." (Jak. 1, 12). Ta je prva pot v večnost, strma steza čednosti; ali malo jih je, kateri po njej hodijo. Druga je:

II.

Široka cesta pregrešnosti, od katere Jezus pravi, da so široka vrata, in pot prostorna, katera v pogubljenje pelje, in da jih je veliko, koji po njej hodijo (Mat. 7, 13). Taki so:

1. Mlačni, zanikarni kristjani, kateri niso za božje reči, za večno zveličanje, za razširjanje kraljestva božjega, za prejemo svetih zakramentov ne gorki ne mrzli. Le imo kristjanov imajo, v dejanju se pa Kristusa stramujejo. Radi bi zveličani bili, pa pregrešnemu svetu tudi dopadli, hudemu se ne zamerili. Take bo Kristus iz svojih ust pljunil (Razod. 3, 15-16).

2. Po prostorni poti pogubljenja hodijo vsi razuzdani dobrovoljci tega sveta, kojih bog je trebih, kojih nebesa so minljive dobrote sveta. Njih pravilo je bilo, je in bo: "Pridite bali, uživamo dobrega, kar ga je, to je naš del, in naša osoda. Tako mislijo in se motijo; zakaj hudobija jih je oslepila" (Modr. 2, 6-21). Bogatega požrešnika posnemajo, in za njim v peklenko trpljenje gredo (Luk. 2, 6, 19).

3. Po široki cesti hodijo, kateri krivico delajo, goljufajo, krajejo, uboge in udove stiskajo, svojim pravice ne dajo; kojih krivica v nebo upije (Jak. 5, 4). Takih krivi bog je denar in posvetno blago; njim je duša na prodaj. Oh nedeljah in praznikih na ceste gredo, namesto službe božje kupčujejo, in mamoni služijo. "Kaj pomaga človeku, naj si ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi" (Mat. 16, 26). Onim je težje v nebesa, kakor kameli skoz šivankino uho (Mat. 19, 23-24). Takih posvetnjakov množica se strašno množi. Jeli tudi ti med njimi hodiš?

4. Znamenje široke ceste je množina pregrešnega društva, konec pa strano pogubljenje. Grešniki se radi tolažijo, da niso sami, da je več takih. Oh žalostna tolažba! Tudi prvi svet je bil ves hudošen razon, osem oseb; pa je bil tudi ves potopljen, razon osem pravičnih. Sodoljani bili so vsi razuzdani, pa tudi z živim žveplom požigani, razon pravičnega Lota. "Tako prejde svet in vse nja poželenje; le kdor voljo božjo stori, ostane vekomaj" (I. Joan. 2, 15-17), dasitudi sam po ozki stezi pravičnosti hodi. "Veliko je poklicanih, malo pa izvoljenih" (Mat. 22, 14).

Konec. Dve poti v neskončno večnost peljate, prva, strma steza proti nebesom, druga, gladka cesta proti peklu; po kateri pa ti hodiš? Kam pa ti greš? To se prašaj, krščanska duša, vsak večer, pri vsaki spovedi. Vsak dan — vsaka spoved, vsako leto je tebi jedna stopinja bližje svetih nebes, če se poboljšaš, bližje pekla, če se pohujšaš; na mestu stani ne moreš. — Kamor greš, tje boš prišel, kakor živiš, tako boš umrl, vekomaj srečen ali nesrečen. Pomisli, kam greš! Amen.

VSTALI BOMO.

Ljubljanski "Slovenec" je prinesel v svoji letošnji velikonočni izdaji pod gorenjim nadpisom sledeči uvodnik:

Letos pa pomladi ni. Za nas je ni. Naših očetov, naših bratov, naših fantov ni doma. Gori v karpatska breznja, med gluhe skale in belo sneženo polje škropijo svojo srčno kri. ... Koliko so preorali tiste zemlje na severu in jugu in koliko zrna mladih življenj so položili vanjo? Sam Bog Večni ve.

Brez vzroka in posebnega namena Božja previdnost ni poklicala naših stotisočih od doma. Naj srce tone v bolečini, naj našim materam oči slepijo od prelilih solza, naj tisoč sirot zamaž steguje ročice in kliče: "Oče, oče", naj naša zemlja zastoj čaka sejavca, ki je druga leta z ljubeznijo in s prošnjo k nebu rahljat to drago slovensko zemljo in ji v njeno materino naročje tresel zlato zrnje; pri vsej tej bedi, bolečini in zapuščenosti nam je do brotni Bog dal doživeti praznik vstajenja — sveto Velikonoč.

Nočemo odpirati ran, ki jih je ta vojska vsekala v slovenski narod. Lahko bi rekli z Jeremijem: "O, vi vsi, ki greste tu mimo, povejte, ali je bolečina kakor moja?" ... Našemu trpljenju prejšnjih stoletij je Večna Modrost pridružila še ta veliki teden trpljenja. Sklenila je ta Večna Modrost, ki s trpljenjem zdravi, ki je v grobove dala vstajenje. Danes,

hvala Bogu, je naša vera v Boga Jezusa Kristusa večja, bolj živa, in naše sočutje do trpečega Zveličarja večje, kakaj trpljenje je prijatelj trpljenja, ljubezen se plete med njima. Trpljenje rodi močno in zvesto ljubezen.

Naša srca se danes ne upirajo več, da smo dali vse, kar smo imeli najdražjega in najboljšega. Viharji zlobe in preganjanja so prevršali, pa naj zatulijo še tu in tam: ukopali smo se kakor hrasti v to domovino.

Nikdar v življenju nam ni bilo tako umljivo kakor v tem trenutku, zakaj so naši predniki tako radi postavljali Kalvarije po grških naše domovine. V spomin trpljenja Gospodovega, svojemu trpljenju za spomenik. Nam, svojim otrokom so hoteli dati za ta največji čas našega trpljenja svoje edino bogastvo in moč, kar jih je ohranilo, namreč svojo vero in upanje v velikonočnega Zveličarja.

"Trpel je in ... vstal."

To je vera in prepričanje našega naroda. Še nobena Velikonoč mu tega ni hotela tako jasno in prepričevalno klicati kakor ta velika noč dosedaj neznanega trpljenja in gorja. Po stoletja dolgi križevni poti in letošnji Kalvariji mora za slovenski narod, ki je eno z narodom hrvaškim, kmalu priti vesela Velikonoč — praznik Vstajenja. Trpeči Kristus — vstali Zveličar, daj mu ga skoro!

O BODOČEM POLOŽAJU CERKVE NA FRANCOŠKEM.

V časopisju se je že večkrat naglašalo, da bi imela katoliška cerkev pričakovati več koristi, ako bi zmagali centralni državi nego v nasprotnem slučaju. Gotovo se pa ne sme zanikati, da je tudi v apostolski dobi na zapadu zapaziti, kako se v armadi razcvita verski duh. Ravno to pa opazujemo med vsemi vojujocimi se narodi saj je naravno, da tisočere vojne smrtne nevarnosti in strahote pretresejo do dna tudi najtrša srca in vzbude v njih morda davno zaspalo versko čustvo. Razen tega pa pospešujejo versko obnovitev v francoski armadi vrhovni armadni voditelji, ki so verni katoličani, kakor tudi mnogoštevilni mladi duhovniki, ki so jih po postavi utaknili v vojaško suknjo. Toda ko se svetovna vojna konča, bo versko navdušenje trajalo poč približno tako dolgo, kakor je po napoleonskih vojnah in po vojni leta 1870-1871, to je nekaj let, potem bo pa brezverski liberalizem zopet igral prvo vlogo v francoskem parlamentu, senatu in ministru. Da, ako bi Francozi premagali Nemce — kar je pa že danes smatrati za izključeno — bi se stališe sedanje kulturnobojne vlade le še utrdilo, ker bi se drugače v toliko strank in skupin raztrgana Francija naenkrat zedinila v občudovanju in hvaležnosti do onega režima, ki je narod tako zmagovalno vodil skozi svetovno vihor.

Na programu francoskih, ali bolje rečeno mednarodnih svobodomolcev v Parizu je še vedno odprava svobodnega pouka in upeljavanja monopolov za ateistično državno šolo, s čemer bi se odpravile zadnje katoliške zasebne šole. S tem bi se zamašili zadnji verski viri in satansko delo francoske revolucije bi bilo venčano z uspehom svetovne vojne. Ako pa svetovna vojna za Francijo nesrečno izpade, bi bilo upati, da pride cerkev zopet do svojega vpliva in časti; kajti na vlado in ostale mogočnjake bi leteli srditi očitki od vseh strani in politični preobrat bi bil več nego verjeten. Seveda bi se v to svrhu morala dvigniti vsa poštena Francija in zlasti tudi njeno pleilstvo in se zbrati za mlado gardo katoliške restavracije, ki je zadnji čas pogumno in v vihrajočimi praporih začela utirati pot novim, pravi, katoliški Franciji. Kadar se na Francoskem zopet dvigne kraljeva zastava, takrat bo poleg nje zopet mogočno zavilral tudi papežev prapor.

PRZEMYSL IN NJEGOVA PROŠLOST.

Przemysl leži v Galiciji 241 m nad morjem na desnem bregu reke San, čez katero vodi 180 m dolg most. Mesto leži ob državni železniški progi Krakov-Lvov in Przemysl-Mezoe-Laborcz. V Przemyslu je sedež rimsko-katoliškega in grkokatoliškega škofa; v njem je bilo tudi poveljstvo 10. vojnega zbora in trdnjave. V mestu samem sta dve katedrali in štiri druge cerkve, dve bogoslovni semenišči in dve gimnaziji (poljska in rusinska). V mestu stoji spomenik poljskega kralja Jana Sobieskega in pesnika Adama Mickiewicza. Mesto je v mirni dobi z vojaštvom vred štelokrog 47.000 duš. Leta 1874 se je Przemysl spremenil v močno trdnjavo in opremlil z močnimi zunanji utrditvami.

V 10. stoletju je zagospodoval nad Przemyslom ruski veliki knez Vladimir, leta 1018. pa Boleslav Hrabri. Leta 1026. je zavladal mestu in vsem okoliškim krajem kakor tudi mestu Jaroslavu kijevski knez. Njegov vnuk Rastislav Vladimirovič je bil tu prvi pravi vladajoči knez.

Leta 1069. je trdnjavo in mesto osvojil Boleslav Smeli, ko je preje mesto dolgo oblegal in prisilil posadko, da se je vsled lakote udala. A že leta 1070. je navlil na mesto Vasilko Rastislavovič in je osvojil. Od tega časa so vladali mestu in okolici posebni ruski knezi do leta 1179. Kratek čas je bil Przemysl tudi v rokah poljskega kralja Kazimira. Na podlagi posebnega dogovora se je mesto zopet izročilo

rusiji. Šele leta 1430. je prišel Przemysl za stalno pod poljskega kralja Kazimira Velikega. Leta 1498. je mesto požgal vlaški knez Stefan. Nekajkrat so obiskali Przemysl tudi Tatai in kozaki, a brez večjega uspeha. Že od leta 1218. nahajamo v Przemyslu škofa grške cerkve. Rimskokatoliška škofija se je osnovala leta 1375., in sleer jo je ustanovil poljski in ogrsko-hrvaški kralj Ludovik II.

VOJNE PRIPRAVE V RUSIJI.

Roda Roda'poroča v "N. Fr. Pr.". Govoril sem z odličnim strokovnjakom, ki mi je dal jako zanimive podatke o ruski vojski.

G. Leon Goebel je bil več let, in sicer do polovice avgusta 1914., generalni ravnatelj "Crucible Steel Company of America" v ruskem oddelku s sedežem v Petrogradu. Ta družba ima največjo tvornico jekla na svetu. Začetkom vojne je ruska vlada odstavila Goebela z njegovega mesta, ker je avstro-ogrski državljani. Goebel je sedaj rezervni častnik pri našem topništvu.

"Bil sem vojaški dobavitelj" — pripoveduje Goebel — "ter sem zato lahko precej natančno presojal vojne priprave v Rusiji. In mogel sem se prepričati, da Rusija spomladi l. 1914. ni mislila na vojno. Neštete pogodbe glede dobav, ki so se sklenile z mojo in drugimi trdkami, so se glasile na poznejše roke, večinoma na l. 1915. in 1916. Moja trdka je imela dobaviti surovo jeklo za topovske cevi, municijo in osti.

Koncem l. 1913. mi je vlada ponudila, najprej po posredovalcih, dva milijona za zgradbo tvornice jekla in končesijo za tvornico magnetnega jekla v južnem Uralu s potrebnimi zemljiščem vred. Razen tega mi je ruska vlada ponudila večletno davčno prostost ter 40 odst. predjuma za vsako od nje prejeeto naročilo. Protislužba za vse te ugodnosti bi bila, da bi v slučaju vojne prepustil tovarno na razpolago vojni upravi.

V letih 1912. in 1913. je angleška trdka Armstrong & Bichlers pod sličnimi ali pa še boljšimi pogoji zgradila veliko tvornico pri Čaričinu v guberniji Saratov na južnem toku Volge. V tej tovarni se izdeluje material za topovsko municijo. Mesto, v katerem je tovarna zgrajena, leži jako ugodno sredi rudniškega območja v Uralu in južno od ruskih premostovnikov.

Tri leta pred vojno se je industrija v Rusiji silno dvignila. Vlada je podpirala vsako koristno podjetje, izdalo se je mnogo milijonov za napredek industrije, ki proizvaja material za vojsko. Zlasti so se podpirale tovarne za streljivo. Glede streljiva pa stavi ruska vojna uprava najvišje zahteve glede dobrote materiala.

"Toda brezvestna intendantca?" mu padem v besedo.

"Vzemite, da izda Rusija za vsak milijon našega vojnega proračuna milijon rubljev. Razmerje 722 milijonov rubljev proti 733 milijonom kron bi približno odgovarjal dejanskim razmeram. Četudi torej petina brambnih stroškov ostane v žepih intendantce, so stroški Rusije za vojsko in mornarico še enkrat tako visoki nego v naši državi. V resnici se ruska intendantca zadovoljuje z manjšo posredovalno takso. Izdati vam hočem običajno provizijo: Osem po sto. To ni preveč."

"Ali smem biti nediskreten?"

"Ni vam treba ničesar zamačati od tega, kar vam pripovedujem. Rusija ima na razpolago trikrat več praznih topovskih izstrelkov nego jih potrebuje. Primanjkuje le eksplozivnih snovi. Material je prvostopenjski."

"Obroči krog izstrelkov dokazujejo, da so topovske cevi izrabljene. Zareze so ploščate in tope."

"Kaj hočete, vsak ruski top je izstrelil povprečno 3000 strelcev. — L. 1913. se je pri varšavski trdki L. I. Borkowski in pri Arturu Kopel v Ri-

Zveza Katoliških Slovencev

V AMERIKI (SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O

Podpredsednik:.....G. Josip Džunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.

Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Odborniki: G. J. Stefanič, g. Frank Nemanič, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

gi naročilo na desetstisoče kilometrov tratične za poljske železnice. Tudi za optični material je Rusija potrošila neizmerno svote. Vsaka ruska baterija ima daljnogled, ki 25krat povečava."

"Kako je pa z zemljevidi?"

"Trovrstna" karta je izvrstna. Razen tega je petrograjski državni urad ponatisnil naše generalne in specialne karte."

"Vem, gospod ravnatelj. Videl sem poedine liste. Topografična izvedba je slaba, a končno je ta pogreška kvarna samo lepota. Na teh kartah je znamenovan teren vse do Zagreba, toda po zastarelem načinu."

"Resnica. To je značilno za Ruso, da delo veličastno začne, a slabo izvede."

"Je-li to vaša splošna sodba o ruskih pripravah?"

"Približno. Rusije se ne sme podcenjevati. Avstrije in Mažar sklepa rada, ako gre za zunanje države, po premisah, ki so odgovarjale pravemu stanju stvari pred 20-30 leti in ne upoštevata, kako je sedaj onstran meje. Potem nam pa manjka pravega pogleda za veličino Rusije. Rusija je imela l. 1912. 76.000 km železniških prog na 22 milijonih kvadratnih kilometrov zemljišča. Nemčija pa tudi 76.000 km železniških prog na 0.5 milijona kv km zemljišča. Ako se odbije sibirski posest, je nemško železniško omrežje še vedno dvajsetkrat gostejše nego rusko. To je samo ena primera za presojanje sovražniških pomočnih vrelcev."

Velikanska moč žuželk.

Ogromna moč tiči v stvarcah, ki se nam zde na prvi pogled tako majhne — v žuželkah. Ko bi bile nekatere žuželke sto-, dvesto- ali celo tisočkrat večje nego so, razdrobile in pomandrale bi s svojo neizmerno močjo vse, kar bi se jim postavilo na poti. Ubrani bi se jim ne mogla nobena žival, noben človek in nobena stvar, ki jo je napravila človeška roka. Navadno si mislimo: kar je majhno, mora biti tudi šibko. Toda ko bi bil človek tak orjak, kot je neka vrsta travniških kobilic, katere skočijo 400 krat tako daleč kot so dolge, tedaj bi lahko delal 185 m dolge korake in pravljica o sedemmilijnih škornjih bi postala gola resnica. — Mravlja ima tako močne čeljusti, da z njimi prenaša tovore, ki so težji, kot je sama. In tako moč, ki jo morama v primeri v velikostjo res imenovati orjaško, nahajamo tudi pri raznih drugih vrstah mrčesa. — Preracunano je, da bi vlekla čebela, ko bi imela konjsko velikost, tridesetkrat več nego konj. — Mali grobar vleče stokratno svojo težo in rjavi hrošč se je izkazal, da je razmeroma 21krat močnejši od konja. — Mnoge žuželke bi premagale s svojo neizmerno močjo vsa živa bitja sveta, ko bi bile tako velike, kot so naše domače živali, vol ali konj; njih čeljusti, sesala in žela bi

bila tako grozno morilno orožje, da svet ni videl enakega.

Dajaki na otoku Borneo.

Borneo je še tako zaraščen, da bi opica prišla od enega konca do drugega, ne da bi se dotaknila tal. Prebivalci teh gozdov so Dajaki. Po številu jih je še do 2½ milijona. Bili so na glasu, da je njih največje veselje, ljudem jemati glave. Seveda je gotovo, da ne umevajo kaj prida pravilne krščanske olike — toda njihovo srce ni tako slabo. Veseli so, zgovorni, pogumni kot Spartanci, ljubijo glasbo in ples. Tudi niso tako lakavi, zamazani in leni kot sorodni Malajci. Svoje čedne hišice zidajo povsod na kolen ob vodi. Tu žive v ljubezni do svojih otrok, v skrbi za svoje žene. Radi ubogajo svojega radža, uporabni so kot dobri delavci, spretni ribiči in lovci. Orodje in orožje: meče, bodala, "sumptinane", t. j. 2-3 m dolge cevi za streljanje zastrupljenih pušč, mreže, trnje itd. si napravljajo sami. Bojeviti so, toda pošteni: tatvina ali celo ropanje jim je tuje.

Elektrika — vzgojno sredstvo.

Amerikanski pedagog dr. L. Landone se je lotil vzgoje trmasti in upornih otrok s pomočjo elektriziranja. Na svoji vili v Los Angeles v Californiji je uredil obednico, spalnico in delavnico, spalnico in delavnico za take otroke, da jih more vsak trenotek elektrizirati. Z bakrenimi ploščicami so pokrita tla in stene, tudi stoli in mize imajo bakrene okraske, ki so v zvezi z elektriziravnim strojem. Nalašč za ta namen je prirejena tudi obleka, ki jo nosijo ti otroci: bakreni žebelji v kavčkovih podplati, razne kavčukove zaplate v obleki, itd. "Skozi malo, komaj vidno odprino," pripoveduje Landone, "opazim v sosednji sobi neprenehoma otroka. Kakor hitro se začne ustavljati ali kazati nad svojo učiteljsko kodo nevoljo, spustim vanj lahek električni tok, ki mu ne more škodovati. Otrok gleda prevzet, kaj je to. Ko se neha togotiti, preneham s tokom in tako dobi otrok pri svoji togoti neprijeten, v miru pa prijeten občutek. Marsikaterga otroka, ki se ga ni prišlo nobeno vzgojno sredstvo, ozdravim tako togotljivosti včasih že v par tednih."

Denar in mikrobe.

Neki francoski učenjak je po trudopolnem proučevanju natanko preiskal kakšne mikrobe so na denarju. Na zlatem denarju je n. pr. 1600-3500 mikrob, na srebrnem pa 4500-2100. jako pogosto se nahajajo na denarju tuberkulozne bakterije, dasi strokovnjaki trdijo, da na kovinah bacili zelo hitro poginejo. Da se vkljub temu nahaja na denarju tako veliko število bacilov, da se razlagati s tem, da gre denar iz roke v roko. Najbolj nevaren je papirnati denar, na katerem mgolgi neštivilna množica mikrob.

PHOTOS BY AMERICAN PRESS ASSOCIATION.

PODMORSKI ČOLNI V OBRANO VELIKEGA MESTA MED VOJNIMI VAJAMI.

Pri velikih pomorskih vojnih vajah okrog New Yorka v mesecu juniju nastopijo podmorski čolni proti dreadnoughtu.

Družba sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)
V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.
Vstanovljena 29. novembra 1914. Sedež: Joliet, Ill.GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD."
"VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....George Stonich, Joliet, Ill.
Podpredsednik.....John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik.....Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....Ant. Nemanich, Jr., Joliet, Ill.
Blagajnik.....John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Castello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremsi-
bodi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od
16 do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana
popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne
listine v redu in sprejete v gl. uradu.IZPLAČUJE OŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:
Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;
za popolno izgubo vida na obeh očeh vsoto \$250.00;
za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto \$100.00;
za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto \$250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;
za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;
za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;
za zlomljeno hrbtenico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsa-
ko delo.IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer
se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za
enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, tem-
več razpiše gl. tajnik na vse član(ice) primeren asesment kadar je treba iz-
plačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrije poškodnine in
izplačila za operacije.Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki
jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in
D. S. D. Poleg tega plačuje Društva bolniško podporo.Člani(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z
ozirom na vsoto zavarovalnine:Za \$250.00: Razred. Starost. Asesment. Razred. Starost. Asesment.
1. 16—20 18c 1. 16—20 35c
2. 20—25 20c 2. 20—25 40c
3. 25—30 23c 3. 25—30 45c
4. 30—35 25c 4. 30—35 50c
5. 35—40 28c 5. 35—40 55c
6. 40—45 32c 6. 40—45 63c
7. 45—50 38c 7. 45—50 75c
8. 50—55 45c

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

NOVOPRISTOPILO ČLANI(ICE):
K društvu št. 1 D. S. D., Joliet, Ill.:
Josip Bostjančič,
Anton Brodarich,
Frank Turk,
Anton Dowlak,
George Bajuk,
Frank Težak,
Agnes Vranichar,
Joseph W. Fier,
Matthew Gregorič,
Frank Lamuth,
Katarina Lamuth,
Veronika Jurjevich.K društvu št. 2 D. S. D., Mt. Olive,
Ill.:
Barbara Goldašič,
Lucija Biščan.K društvu št. 3 D. S. D., La Salle,
Ill.:
Josip Vočanšek.

NAZNANILO.

Smislo sklep 1. glavnega zbora-
Družbe sv. Družine se imajo
pribeležiti v glasilo imena novopri-
stopnikov in drugih članov(ice).Prvi izkaz kaže lep začetek. Upamo,
da bomo imeli še več uspeha in na-
prveka v bodočnosti, zlasti, če se de-
lavske in trgovske razmere zboljšajo.Ako vsak član(ica) gleda na to,
da privede v krog Družbe sv. Družine
enega ali več članov(ice), bo ta
organizacija še hitreje rastle, lepše
in v vsestransko napredovala.V sloji je moč, tako tudi v Družbi
sv. Družine. Če bomo složno delovali
in imeli trdno zaupanje, potem nas ne
začetek je povsod težak, a z dobro
voljo in trdnim zaupanjem se vse do-
lako lep začetek, kakor naša, zato
bomo lahko ponosni na njo.Zdaj se pripravljamo vse potrebno za
skorajšnjo priredbo. Ako Bog
daruje, ga bomo kmalu izposlovali.
Tudi se prirejujejo pravila, a s tem
dosti posla, zato prosimo malo po-
čepitja.Police ali certifikate bomo tudi izde-
lali v bližnji bodočnosti, a ker je itak
vse vpisano, zato niso tako nujne;
pri novih organizacijah je malo teže-
tati, ker vsak član hoče vse imeti
na se, ne pa se prej organizacije za-
pisi, kar se ni tako vse naenkrat zahtevalo,
ker vsak član hoče vse imeti na se, ne
pa se prej organizacije zapisi, kar se ni
tako vse naenkrat zahtevalo, ker vsak
član hoče vse imeti na se, ne pa se prej
organizacije zapisi, kar se ni tako vse
naenkrat zahtevalo, ker vsak član hoče
vse imeti na se, ne pa se prej organizacije
zapisi, kar se ni tako vse naenkrat zahtevalo.Ker več ne bo redne seje predno
poteče velikonočni čas, zato se opom-ni članstvo na katoliško velikonočno
dolžnost, da to vsak opravi pred 30.
majnikom, ker na ta dan bo praznik
presv. Trojice in zaključek velikonoč-
nega časa letošnjega leta.Zdaj se bo treba tudi nekoliko pri-
pravljati na prvo veliko veselico ali
piknik, ki ga priredi naše društvo v
nedeljo dne 4. julija v Theiler parku.
Pravijo, da bodo naše pivnice ob ne-
deljah zaprte, zato se je nadejati tem-
lejšega uspeha, ako bo vroč dan, ker
tekočine ne bo manjkalo v senčnatem
parku. Na prihodnji seji se bo ime-
noval poseben odbor za oskrbo te ve-
selice.Tekom časa odkar je naše društvo
ustanovljeno, je zdaj dokazano, da se
da veliko storiti tudi v slabih delav-
skih razmerah, ako so moči združene
in ako je dobra volja in zaupanje. Pra-
va volja in zaupanje sta dve glavni
stvari. Člani in članice pa imamo
pravo voljo in trdno zaupanje v lepo
bodočnost našega društva in Družbe
sv. Družine. Akotudi se slučajno pri-
meri, da kdo iz osebnih zadev kaj re-
če zoper naše društvo ali Družbo, se
mu ne more verjeti, ker tak človek, ki
ogovarja katero organizacijo ali dru-
štvo ni noben človek. Vsako društvo
je dobro in vsaka organizacija je do-
bra, le nekatere so boljše, posebno če
imajo skrbne in pazljive, ter delavneodbornike, potem se ni bati, da ne bi
napredovale, le delati je treba, ker
brez muje se ne obuje ničice.Zdaj imamo stalen asesment, in ko
dobimo charter, bomo sigurni, da nas
ne bo država silila, da moramo zvišati
ga, če bo dovolj denarja v blagajni.
Ako so druge organizacije z ravno ta-
ko visokim asesmentom prej naredile
stotisoče smo lahko popolnoma sigurni,
da bomo dobro shajali in da bo
tudi naša družbena blagajna rastle,
kakor so rastle blagajne drugih orga-
nizacij. Sicer pa je naš namen le to-
like asesmente kolektivirati, da se po-
krijejo stroški. Kaj nam treba kupe
zlata, saj se vsak mesec plačuje in pri-
stopajo novi člani(ice) ter nove moči.Med članstvom je glavna stvar de-
lavnost, zaupanje in sloga; ako imamo
te čednosti, potem bomo napredovali
kljub vsem silam. Kakor ni mogel
prelomiti Svetopluk palic, ker so bile
trdno zvezane, tako tudi naše Družbe
ne bo premogla nobena sila, ako bomo
vsi kot eden stali za en cilj in namen—
z združenimi močmi — vsi za enega,
eden za vse, ter vse za vero, dom in
narod.Z bratskim pozdravom na vse člane
in članice D. S. D., ter vse one, ki se
nam bodo pridružili.

Jos. Klepec, tajnik

št. 1 D. S. D., Joliet, Ill.

VOJNI DOŽIVLJAJI IN PREMI-
ŠLJEVANJA.Dr. Andrej Vehle je pisal gospodu
dr. Benkoviču v Celju naslednje pismo
z bojišča, datirano pa je z dnem 11.
marca:Velečeni gospod doktor! Iz do-
movine mi pišete, da imate lepo po-
mlad. Vse oznanja novo življenje in
prerogjenje. Zdi se mi kakor lep sen,
ko čitam take dopise iz domovine. Pri-
nas je namreč še vedno huda zima,
gotovo 15 stopinj pod ničlo. Snega je
do kolen in po zasneženih poljanah
brije ostra severna burja. Pred tremi
dnevi sem bil v mestecu B. Odsel
sem tja zgodaj zjutraj; takega mraza
nismo imeli celo zimo kakor ta dan.
Dasi imamo vsi kužne, zimske galoše
za sneg, rokavice itd., nas je zeblo ka-
kor psa.

Učinek težkih možnarjev.

Od 8. do 10. m. m. so bili tu — zla-
sti ponoči — hudi, krvavi boji. Naša
rojna črta je od nas oddaljena le par
kilometrov. Tu in tam prileti v bliž-
no kak ruski šrapnel, ki navadno ni
nevaren. 9. m. m. je bilo neprestano
slišati prasketanje manlihere, strojnih
pušk in vmes gromenje topov. V B.
sem videl dva naša možnarja (30.5 cm
kalibra). Bil je ravno artiljerijski
boj; naši topovi in havbice so na bliž-
njih gričih. Dasi je že gromenje tež-
kih havbic silovito, se vendar ne da
primerjati gromenju težkega možnarja.Stali smo par sto korakov od take-
ga možnarja, ko zaslišimo strahovit
pok, kakor pri kakem veliki eksploziji.
Nato se nam je zdelo, kakor bi slišali
v zraku žvižgati, ječati in rjoveti pred-
topnega zmaja. Četudi je možnar
oddaljen od mesteca 1 km, so se ven-
dar ob vsakem strelu iz možnarja tre-
sle sipe v hišah. Pravili so mi, da je
baterija pred par dnevi slučajno zve-
dela, kje je nameščena oficirska me-
naza (kuhinja) nekega ruskega oddel-
ka. En strel in celo poslopje je bilo
razrušeno; od navzočih Rusov gotovo
ni bilo ni ostal živ. — Moralni učinek
ponočnih bojev, zlasti artiljerijskih
duelov, je nepopisen. To treba videti
in doživeti.

Stari molijo, mladi prepevajo.

Vi tam v domovini si pač težko
predstavljate, koliko morajo sedaj po-
zniti trpeti naši ubogi vojaki na fronti.
Večkrat srečam na cesti 40—42 letne
može osivelih las; vmes so nekateri—
a seveda zelo redki — ki so že od
začetka vojne na fronti. Črnovojniki
so večinoma zelo pobožni. Ako gredo
mimo kapelice, cerkve ali križa, se po-
božno odkrijejo, molijo in pobožno
sklepajo roke. Ako bi človek mogel
čitati, kaj se godi v njihovi duši, kak-
šne misli se porajajo v nji, takrat bi
še-le spoznal vse britkosti vojne.Mladina je seveda drugačna: lahko-
miselna, vesela. Mimo nas je korakal
pred par dnevi mažarski polk v boji.
Prepevali so ogrske korčnice in vese-
le pesmi, zdelo se je, kot da gredo na
kako veselico ali ples. Da, na ples!
Toda na krvavi ples! Marsikateri fant
je še tisto noč izidil svoj dušo na
mrzli zimski poljani. Prepevajoč je
šel v smrt.Beda med civilnim prebivalstvom v
Galiciji — Vojaštvo dobro
preskrbljeno.Med civilnim prebivalstvom v Gali-
ciji — za našo fronto — se že kaže
pomanjkanje, beda. Ljudje nimajo ži-
vil. Kakšna je še-le beda za rusko
fronto. Saj je znano, da Rusi ne po-
stopajo posebno obzirno z ljudmi. Ko-
zaki so n. pr. primorani ropati in ple-
niti, ker ne dobe od erarja provianta.
Pri nas je nekoliko boljše; ljudje do-
bivajo od vojakov potrebna živila. Vo-
jaštvo je namreč s proviantom zelo
dobro preskrbljeno; ničesar mu ne pri-
manjkujeta. Seveda se mora vse do-
važati iz domovine, celo žgalice, sve-
če, potem seno in slamo.

Vojne ne bo še konca.

Včasih čitam, da se je polagoma že
vse privadilo na vojno. Tam v domo-
vini se vam zdi, da je vojna kakor gle-NOVI LIST IZ ZGODOVINE
KRANJSKIH JUNAKOV.Vojnopoštna dopisnica z dne 21.
marca nam javlja:Dne 19. t. m. proti večeru in ponoči
so napravili Rusi proti naši diviziji,
kateri je začasnó pridelen tudi ljub-
ljanski 7. lovski bataljon, silovit na-
pad. Rusko topništvo je obsipalo na-
še bojne črte s šrapneli, da se je kar
kadilo in da se je zemlja tresla od
gromenja. Rusi so naskočili naše boji-
ne črte z veliko premočjo; proti 7.
lovskemu bataljonu je navalil sovraž-
nik z najmanj štirikratno premočjo.
Ruska pehota je bila oborožena z roč-
nimi granatami. Rusko topništvo je
podpiralo napad z vso silo. Reflek-
torji so razsvetljevali naše pozicije in
olajševali napad. Zastonj! Junaki lov-
skega bataljona se niso ganili za ko-
rak! Po polnoči je bil ruski napad
odbit. Lovski bataljon je pri tem na-
padu zadel 510 Rusov. Pred strelski-
mi jarki so pa ležali kupi mrtvih Ru-
sov. Koliko je bilo ranjenih, se na-
tanko ne ve, toliko je pa gotovo, da
so naši lovci uničili več nego dvakrat
toliko sovražnikov, kakor šteje bat-
aljon borilcev. Najmanj 1200 mo-
že lovci uničili. Naš divizionar, gen.
major pl. Smit, ki je svoj čas služil pri
tem bataljonu, je izjavil, da je pono-
sen, da ima ta bataljon pod svojim po-
veljstvom.

JUNAŠKA STOTNIJA.

Josip Pugelj iz Strug na Dolenjs-
kem, ki je bil že dvakrat ranjen in
tudi odlikovan s srebrno hrabrostno
svetinjjo, piše svojem prijatelju, top-
ničarju Antonu Pogorelu, iz Segedina
dne 13. marca naslednje pismo:Dragi prijatelj! Oprost, da Ti to-
liko časa nisem nič pisal. Vedel ni-
sem, ali si še doma ali pa si že odrinil
k vojakom. To me je motilo, a tudi
priložnosti za pisanje sem malo imel.
Sedaj Ti v kratkem opišem, kar sem
doslej doživel.Ko sem prvič prišel na bojno polje,
sem bil pridelen 18. diviziji. Mešal
sem blato kakih 14 dni, potem sem pa
prišel k polku in bil pridelen 7. stot-
niji. Kakor Ti je znano, se je pre-
maknila cela 6. divizija in prekoračila
Karpate. Li smo po takih krajih, da
pet dni nismo videli človeškega biva-
lišča. Pot čez Karpate so našli in
nam pokazali poljski strelci ali legio-
narji. Trpeli smo zelo mnogo, ker je
šel naš polk kot prvi. Snega je bilo
ponekod nad 2 m.Ko smo prišli čez najhuje, smo pa
tako srečali Moskale in se z njimi
spodobno pozdravili. Potem je šla
moja stotinja sama zase, da krije des-
no krilo. Prodrli smo do blizu Nad-
worne in prišli v zelo hud boj. Če sikaj čital, Ti je znano, kako je naša
stotinja junaško pobila skoro šestkrat
močnejšega sovražnika. Predno smo
prišli v Nadworno, so Bošnjaki zasedli
nekaj hrib, se ondi zakopali in skoro
pospali. Nato so bili nenadoma na-
padeni in izgubili nad 100 mož. Te-
daj smo mi dobili povelje, da zasede-
mo hrib, kar smo nemudoma izvršili.
Tu smo ostali dva dni, nato pa na-
pravili juriš na sovražnika. Vedi, da
je šla naša stotinja krog 50 mož.
Rusov smo pa pri naskoku ujeli kakih
150. Mnogo Rusov smo pobili, druge
pa pognali v beg.Zadnje dni smo imeli vedno hude
boje in vedno le na nož. Dobili smo
veliko, a izgubili tudi. Naša direkcija
je bila Nadworna-Krasno-Strij. V do-
lini za Krasno sem jo dobil v roko in
ne vem, kako je bilo nadalje z mojo
četo. Rad bi bil prišel v Stanislav, pa
v oni črti je šla vrazja divizija.Lahko si misliš kako mi je hudo, ko
nič ne vem od doma; odkar sem šel
v drugo bojišče, se nisem dobil nobe-
nega pisma. Sedaj sem že v tretji boji-
šniški ter me torej zopet ne bo na-
šlo nobeno pismo, ker grem te dni na-
zaj na bojišče. Prisrčen pozdrav Te-
bi in Tvojim, kakor tudi našim in so-
sedom!

Čez leto dni.

"Zahvaliti Vas želim," piše g. St.
Dragos g. Jos. Trinerju, "ker moram
priznati, da je Trinerjevo ameriško
zdravilno grenko vino zares dobro
zdravilo. Bolan sem bil na želodcu
čez leto dni in sem rabil mnogo zdra-
vil in tudi obiskaval zdravnikov, ali
okreval nisem. Začel sem potem uživa-
ti Trinerjevo ameriško zdravilno
grenko vino in od tistega časa se po-
čutim bolje. Slast, ki mi je nedosta-
jala celo leto, se mi je povrnila. Pri-
poročiti želim Trinerjevo ameriško
zdravilno grenko vino vsem svojim
rojakom. St. Dragos, Box 45, Yates-
boro, Pa." Brzko se slast vrne, se
bolnik navadno okrepi in njegovo
zdravje zboljša. Trinerjevo ameriško
zdravilno grenko vino izčisti drob in
poživi slast. Cena \$1.00. V lekarnah
Jos. Triner, tvorničar, 1333-1339 S.
Ashland ave., Chicago.Poskusite nadgrniti s Triner's Lini-
mentom boleste dele svojega telesa,
bodisi da so revmatični ali nevralgični,
in opazujte hitri učinek. Cena 25 in
50c, po pošti, 35 in 60c. — Adv.

Visoke obresti.

Vam bo nosil denar, ako ste ga na-
ložili v nakupu farne v takem kraju,
kjer so dani vsi predpogoji za uspešno
živnoroje v zvezi z mlekarstvom in
sirsarstvom. Ti predpogoji so: DO-
BRA ZEMLJA, ki bogato obrodi naj-
raznovrstnejše poljske pridelke; PRA-
VO PODNEBJE, to je, da ni ne pre-
mrzlo in ne prevroče; DOVOLJ VO-
DE za ljudi, živali in rastlinstvo; in
kar je skoro glavno, UGODNO PRO-
METNE ZVEZE IN BLIŽINA TR-
GOV, da lahko svoje farmerske pridel-
ke hitro in drago prodate. — Ako le
enega teh predpogojev ni, potem bo
ves Vaš trud zaman, in denar, ki ste
ga naložili v farmo, mrtev, ako ne
izgubljn.Naša farmerska naselbina, ki se je
po komaj dvoletnem obstanku začela
jako lepo razvijati, ima vse te pogoje,
za kar jamčimo; kdor si pride ogledat
in ne najde vsega tako, mu drage volje
povrnemo denar za vožnjo.Naša naselbina leži v enem najkraj-
nejših in najrodovitnejših krajev drža-
ve Wisconsin, ki je že gосто naseljen.
Ne pridete torej v kako divjo, od vse-
ga sveta zapuščenno puščino, marveč v
obljuden kraj, kjer boste imeli za so-
sede že dalj časa naseljene, izkušene in
premožne farmerje, ki Vam bodo, kot
začetniku, radi šli na roko v vseh ozi-
rih. Zemlja, ki jo prodajamo, leži v
osrčju industrijskega okraja in v ne-
posredni bližini hitro se razvijajočih
mest: Cornell z 2000 prebivalci, Lady-
smith s 6000 in Chippewa Falls z 12,000
prebivalci. Tu so razne tovarne, ka-
kor: papirnice, tovarne za čevlje, si-
rarne itd., kjer se lahko dobi delo čez
zimo. Vsak kupec dobi na svojem
svetu toliko lesa, kar ga potrebuje za
gradnjo poslopij tudi bruna za žago se
lahko drago prodajo; ostane še lahko
dovolj drv za kurjavo. V tem kraju
se nahajajo še obsejni gozdovi z raz-
novrstno, lovem dobrodošlo divjadi-
no; bistre reke in potoki pa so polni
slastnih rib. — Prodane je že mnogo
zemlje našim rojakom, ki se bodo
še to leto tam naselili.Tudi Vam se nudi sedaj prilika, da
si postavite svoje ognjišče v kraju, ki
ima po svojih prednostih ne le lepo
bodočnost pred seboj, marveč tudi že
"sedajnost". Vašega truda sad ne bo
do uživali šele Vaši potomci, uživata
ga lahko že Vi sami. — Aker neobde-
lane zemlje \$15—\$20; obdelana pa \$50
—\$150 akre. Prodajamo tudi cele kme-
tije s hišo, gospodarskimi poslopji,
stroji, živino itd., ako koga veseli.
Zdaj je najprimernejši čas, da si naš
svet ogledate. Pišite nam takoj po na-
tanejši popis naše zemlje z zemlje-
vidom, ki ga pošlomo brezplačno.SLOVENSKA NASELBINSKA
DRUŽBA.

198 — Milwaukee, Wis.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE
(Holy Family Society)

štev. 1, D. S. D. v Jolietu, Ill.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."
"Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1915.

Predsednik.....George Stonich,
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec
Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Koejan.

Nadzorniki:

Anton Šraj, Jr.
Nicholas J. Vranichar,
Joseph M. Grill.To društvo sprejema v svojo sredo
može, žene, fante in dekleta od 16. do
55. leta.To Društvo izplačuje bolniške podpo-
re \$1.00 na vsak delavni dan za 50c
na mesec.Izplačuje zavarovalnino, poškodnino
in za operacije, za plačila, kakor kaže
oglas gl. urada.Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri
tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj
piše za podrobnosti.To je eno največje slov. društvo v
Ameriki in menda ima najugodnejše
postave v vsakej zadevi, zato ne bo ni-
komur žal, če postane član(ica). Pri-
stopite, če ste že v katerem društvu
ali ne.Pri tem društvu ni nepotrebnih po-
stav. Edino kar se zahteva je, da vsak
ud plača svojo mesečnino. Kazni in
drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem
društvu.

It-w-F

Večkratni kaznenec.

"Zakaj pa policijski pes ni prijel be-
gunca?"
"Ker se že predobro poznata!"ALI HOČETE LASTOVATI SVOJ
DOM?Ako imate par sto dolarov vam jaz
postavim dom na eni izmed svojih le-
pih lot "na hribu", katerega boste
splachali mesto najemnine. P. R. Ban-
non, 701 N. Broadway, Joliet. 38t5

VELIKA PONUDBA

Sprejemi delavca ZIRA cigaret brez oglasa v časnikih
in drugi vsaki vredni 5 centovZIRA
CIGARETTES

P. Lorillard Co., New York City

Ako hočete streho popraviti po za mal
denar oglasite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.

COMPOSITION
FELT AND GRAVEL ROOFERSAsphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213Office, Room 3, Forgo Building.
Corner Ottawa and VanBuren Streets
JOLIET, ILLINOIS.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo
Mesnica

Tel. 101 Joliet, Ill.

N. W. Phone 420.

MARTIN ZAGAR

Gostilna

Moen Ave. :: Rockdale, Ill.

Vljudno vabi vse rojake, Slovence in
Hrvate, v svojo gostilno sredi
Rockdala.

VSI DOBRO DOŠLI!

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.Tu dobite najboljši cement, apno, s
Tu dobite najboljši CEMENT, AP-
NO, ZMLT KAMEN, OPEKO,
VODOTOČNE ZLEBOVE, ter
vse kar spada v gradivo.MEHAK IN TRD PREMOS.
Chicago Phone 225.

REKRUT.

Spisal Henrik Conscience.

I. Izžreban.

Tako ljubo je sijalo mlado sonce raz svoje nebeske poti, kakor da bi bilo vzvišeno in milo obličje Stvarnika, ki kliče smehljaje stvarstvu: "Vstanite! Minula je zima, oživi se in raduj se pred mojim obličjem!"

Klic prijatelja sonca je slišalo samo par rastlin. Po brezinih je gibala noričica, (zvonček) svojo belo glavico, leska ob gozdu je zibala svoje rumene jambreke in jeternik pod grmovjem je razvijal svoje prve nežne liste. Ptice pa so se radovala toka tople svetlobe, skakale in prhtale so vesele, peče so, da se bliža čas radosti, čas ljubezni.

Nedaleč od vasi Zalesje, ki se skriva za gozdičnim smrek, sta stali dve koči, lešeni, ometani z lovice. Stali sta samotni, kakor da je pozabil svet nanju. V prvi koči je bivala uboga vdova s svojo hčerko Katarino, kravica v bormen levu je bila nju edina last, par njiv sta imeli v najemu od premožnega vaščana.

V drugi koči je bivala tudi vdova. Z njo njen oče, ki je bil dosegel že visoko starost, sin Jan, ki se je bil razvil v krepkega mladeniča in drugi sin, deček Pavle, ki še ni bil stekel dolge srajčice prvih otroških let.

Druga koča je bila bolj premožna kajti imela je vola in kravo in večje število njiv v najemu, a v kljub tej razliki v premoženju, so bili lastniki obeh koč že od nekdaj kakor ena sama rodbina, ljubili so se medsebojno in podpirali drug drugega kakor je naša potreba. Jan je izoral s svojim volom sosednjivo, Katarina je pasla sosedovo živino, plela in žela je sosedovim — nikdar pa ni prišlo ne temu ne onemu na misel, da bi presteval in računil: Toliko sem naredil jaz tebi, a ti meni toliko...

Priproste srca so živeli zadovoljno ob zmesnem kruhu, katerega jim je podaril Bog, niso vedeli kaj se godi v velikem svetu zunaj, tudi jih ni zanimalo, da bi vedeli. Meja njihovega sveta je bila tesno urejena, tu razgled na lesovje in cerkveni zvonik, tam širna planjava, nad vsem neizmerno nebo. Petje in smeh sta spremljala delo v obeh kočah, nikdo izmed njunih prebivalcev ni želel, da zamenja svojo usodo s katerokoli drugo boljšo.

Ljubezen je bila, ki je oživljala s svojim čarom samotno. Jan in Katarina sta se ljubila ne da bi se zavedala tega, ljubila sta se z onim plašnim čistim čustvom, ki povzroči, da zardi zaljubljenemu čelo pri najbolj nedolžni besedi, ki navdaja srce z slutnjo nadzemske sreče, ki izpreminja življenje v ene same dolge sanje blaženstva.

Ubožici! Iso mislili v svoji sreči na zunanji svet, na postave, ki obstoje, da se vzdržuje red in moč. Živeli so polni upanja v svoji sladki in lepi revščini, menili, da je pozabil svet nanje, kakor so pozabili oni nanj.

Toda tam so pisma, listine, knjige. Vsak je popisan, nikdo se ne izgubi. Naenkrat je prišel glas, ki je zahteval krvni davek od ubogih koč. Edini prebivalec koč, čigar roka je bila tako močna, da je iztrgala zemlji kruh v potu obraza — edini vdovin sin bi moral vleči žreb — in če potegne njegova roka nesrečno število — se bo moral posloviti od svojcev — morda na večno. Njegova nežna duša bo izknavela vsled ran, katere ji bo zadalo divje vojno življenje, o metežu in nemiru bo pozabil in se odvalil tihga dela, tibe sreče.

S črnim križcem si je bila zaznamovala Katarina dan marca 1. 1833. na stenskem koledarju. Prisel je oblačen, jokav — in jokavo je bilo pri duši prebivalcev tihih koč, kajti Jan je bil odšel v družbi deset fantov iz vasi na zbranje v mesto Brehte.

Popoldne je bilo, čas da se vračajo naborniki. V Janovi koči sta klečali obe vdovi pred Marijinim kipom z visoko dvignjenimi rokami, Pavle je ječal besede molitve, se jokal, ker so jokali lastna in sosedova mati, ded je kolehal po hiši, nazadnje ustavil na hišnih vratih, se je uprl z roko na trto in gledal s povešeno glavo v tla kakor da gleda v grobi. Katarina pa je božala v sosedovem hlevu sosedovo kravo, kakor da hoče tolažiti žival radi odsotnosti njenega gospodarja.

Mračno nebo, ki ni imelo solze in svinčena tišina sta viseli nad kočama, le včasih je pretirgalo molko tožno mukanje vola ob jastih. Katarina je pogladila vola in stopila iz hleva k dedu, rekla ni nič, samo gledala mu je pozorno v oči. Razumel je. Segel je po močni gorjanci in rekel deklici:

"Ne obupaj ljuba duša, saj nam bo Bog pomagel iz te grozne sile. Dan — pojdiva ubogem rekrutu naproti."

Ded je stopal hitro, kolikor so mu dopuščale moči po stezi, ki je vodila proti vasi. Katarina pa je stopala počasi za njim, počasi dasi je gorel v njej nemir, ki jo je gnal naprej. Ded se je ozrl po deklici in zapazil je, kako lazi portra in blede. Pocačal jo je in prijel jo je sočutno za roko, govorec:

"Ubožica, dušica...! Kako imaš rada našega Jana. Ni ti pravi bratin

vendar si potrta, skoraj se bolj kakor mi. Pogum Katarinica, pogum! saj še ne veš kaj je odločil Janu Bog."

Deklica pa se je ozrla plašno po lesovju, se je tresla in vzdihovala: "Tako sem prestrašena, tako sem prestrašena..."

"Prestrašena..." je ponovil ded in je sledil njenim pogledom, ne da bi mogel razbrati kaj vidi ali sliši dekle, ki se je zaihtelo naenkrat in si zakrilo obraz z rokama, vsklikaje pretrgano:

"Zgodilo se je — mi smo nesrečni — izžreban je — izžreban..." "Odkod pa veš ti to?" — je vprašal ded plašno, dekle je pokazalo s prsti na gozdiček pred vasio:

"Tam!... Za lesom!... Poslušajte..."

Ded je stresel glavo: "Ničesar ne slišim. Beži, beži Katarina, dušica, pospešiva raje korak, gotovo slišiš rekrute. Tem bolje."

Toda Katarina se je ustavila pri prvem koraku, mahaje obupno z rokama: "Moj Bog!... Moj Bog!... Kak glas slišim, kakor jok smrti..."

Njeno jokanje je zmedlo starca, plašno je motril deklico in se je trudil, da bi ujel glas, ki je plašil njo; a zaman je nastavljal ušesa, nič se ni oglasilo na tihi planjavi. Nasmehnil se je pomirljivo: "Prisimodal! — Samo veter slišiš, ki šumi po drevu."

"Nel... Nel... Tam dalje za lesom... Ne slišite žalostnega glasul..." Zategnjeno, jokajoče, čudno, je pritožilo zdaj čez gozdiček — in ded se je oddahnil: "Zdaj mi je jasno kaj slišiš. To je pes najemnika Andreja, saj veš, da je njegova žena jetična in da pričakuje že dolgo konca. Pes joče — znak da je umrla ali da bo — sprejmi Bog milostno njeno dušo!"

Malo osramočena je sledila deklica dedu brisoc si venomer oči s pisanim predpasnikom. In zopet jo je karal ded ljubeznjivo:

"Ali dušica draga! Če si že taka od žalosti, kaj naj rečem pa jaz njegov ded, kaj naj reče sirota njegova mati? Mi smo ga vzgojili v potu svojega obraza — mi smo ga ljubili bolj kakor punčico svojega očesa. Stari smo zdaj in boleli in Jan mora delati za nas... Bodi Bogu potožno! Naj nam preloži Bog! Če ni poslal Bog Janu angela, da mu vodi roko pri zbranju, nas mora zapustiti Jan v naši potrebi in revščini..."

Tako žalostno je govoril ded, da je izmil nov potok solza Katarinino bele lice. Nakrat se je pa odjunačila in govorila možko: "Kaj to, oče! Tudi jaz imam roke ob životi, če bo treba, orjem in branim, kaj je to! Nič. Ali Jan! Ubogi Jan! Pri vojakih! Drugega ne bo slišal kakor kletvino in pridušanje, tepen bo v luknji, stradal bo in dobil bo jetiko kakor ubogi Pavlek Strujev, katerega so tam izmucili do smrti. In nikogar ne bo videl od vseh, ki ga ljubijo, ne vas, ne matere, ne brata... Samo tiste divje vojake!"

Težko je govoril ded: "Ne pravi mi vendar takih! Boli me. Zakaj tožiš tako bridko? Ti vzdihuješ in se treseš, ne dvomiš o njegovi nesreči, jaz pa zaupam v Boga, da se je rešil z njegovo pomočjo — imam občutek, da se je rešil — imam ga, Katarina..."

Kakor smehljaj usmiljenja nad starcem je preletelo dekličin obraz, ni govorilo več in molče sta nadaljevala svoj pot do vasi. Pred vasio, na cesti, po kateri bi imeli priti naborniki, je stalo polno vaščanov, razdeljenih v male gručice, vsi so čakali nestrpno, da izvedo izid zbranja. Med njimi si spoznal lahko one, ki so poslali v mesto brata, sina, zaročena — tu si je brisala mati oči, tam je skušal oče zamažati prikrpjo svoj nemir, dekle blede lic in boječega pogleda je hodilo od gručice do gručice, kakor da jo preganja skrbi strah.

Drugi, ki so prišli samo iz radovednosti, so se smejali in se razgovarjali glasno. Stari zaleški kovač, ki je bil svoj čas pri Napoleonovih huzarjih, je hvalil vojaški stan čez vse, v tem pripovedovanju ga je podpiral pijani mlinarjev sin, ki je bil služil vojake enajst mesecev in je, ko se je vrnil domov, zapil in zapravljal v kratkem času očetovo premoženje.

Ni pa hvalil kovač vojaškega stanu iz nagajive zlobe, s tem je hotel samo potolažiti in bodriti svoje preplašene prijatelje, torej je ponavljal naprej in naprej:

"Vsak dan juhe in mesa! Denarja dosti, dobre pive kolikor hočeš! Lepa dekleta, ples, igra, borba — to vam je življenje! — Kaj veste vi o tem, kaj veste vi?"

Ali njegove besede so dosegle ravno nasprotni učinek. Matere so se jokale še bolj, nekateri so se jezili in Katarina se ni mogla več vzdržati, nekaj je kovačevih besedah je ranilo njeno srce, stisnila je pest, skočila pred kovača in mu je molila pest grozeče pod nos:

"Fej kovač! — Sramota! — Vsi morajo postati pijanci kakoršen ste Vi. In izgubljene duše kakor so drugi dopuščali, ki se niso naučili pri vojakih drugega kakor nemarnega življenja in zapravljanja in kako se spravi svoje roditelje prezgodaj pod prst!"

Udarila je beseda. Mlinarjev sin je

skočil kakor ris k drzni deklici, tisti hip so zagnali iz prve gručice klic:

"Gredo! Gredo!"

Zrak se je stresel od vriska in petja. Izza lesa so prihajali naborniki, metali so klobuke v zrak v znak veselja, vsi so se obnašali kakor družba dobrovoljcev, ki se vrača iz sejma, glasni so zakrili molče, radost je zakrila žalost, kakor da bi bila sramota.

Sorodniki in prijatelji so jim hiteli naproti. Ded ni mogel tako hitro, Katarina ga je vlekla nestrpna za roko za seboj, ko pa je videla kako objemljejo matere in dekleta novince, je pustila deda in je tekla naprej — mahoma se je ustavila vsred ceste, kakor da je tresnil vanjo nrtvoud, potem se je zazibala in se prišla in naslonila opotekaje se na drevo ob cesti. Naslonila je glavo nanj in se razjokala bridko.

Ded je prikorail za njo in se začudil:

"Kaj ni Jana pri onih, da si se vstavila in da se jočeš?"

Katarina se je oklepala drevesa in vsklikala: "To je moja zadnja ura! Bog! moj Bog! — Glejte oče Jana! — Za drugimi prihaja — povešene glave — bled — malo živ — o ti moj revež ti!"

"Lahko da molči od veselja, Katarina, dušica!"

"Ah! — je vskliknila bolestno: Kako srečni ste oče, da nimate več dobrih oči!"

Jan je zapazil očeta in prihajal je počasi k njemu. Katarina mu ni šla nasproti, marveč je skrila svoj solzni obraz za drevo in je ihtela glasno. — Vnuč je prijel deda za roko, vzjel je iz zepa število in mu rekel hripavo:

"Oče, potegnil sem kratko!"

Nato je stopil k deklici za drevesom in se razjokal: "Katarina!... Katarina!" — Več ni mogel pregovoriti — zaprl mu je sapo.

Ded je bil tako prestrašen, da ni zmogel ne besede ne misli. Stal je kakor ukopan, po licih so mu tekle kaplje, solza je pobijala solzo. Tako so stali molče, dokler ni jeknil Jan obupno: "O moja mati! — O moja uboga mati!"

Ta obupni klic je vzbudil v Katarini močno pogumno dušo, ki je tugovala v negotovosti, pa je našla pogum, ko ga je zahtevala dolžnost od nje. Vzvišeno čustvo te dolžnosti jo je vzdramilo iz omame njenega osebnega gorja in vrnil se ji je pogum, ki je bil sicer last njenega značaja, vzravnala se je, obrnila si je solze in rekla mirno: "Prijatelj Jan, Bog je sklenil tako in njemu se ne smemo zoperstaviti. In ti ostaneš še leto dan doma, takas se najde kaka pomoč. Pusti me, da grem naprej in da povem materi, da jo potolažim, kajti če ji pove kdo drugi to strašno novico bo to njena zadnja ura."

In Katarina je obrzela po bližnici, izginila je kmalu za gozdičem. Ded in vnuč sta sledila počasi po cesti. Za seboj sta slišala vriskanje in petje, ali bila sta preveč zatopljena v lastno žalost, da bi se ozirala na druge.

Ko so se približali domu sta jima prišla nasproti obe materi, Pavlek, Katarina in bela mačica — ženske so jokale, deček je vokal dasi ni vedel zakaj se gre in mačica je mijavkala, od koč je zalajal žalostno pes.

Hvaležno je pogledal Jan Katarino. Videl je na materinem licu polez solza tudi medli zar upanja in vedel je kdo je razpihal pepel obupa. Potolažen je tekkel odprtih rok v materin objem.

Nabor je bil pregnal in prestrašil ljubi tih mir iz koč vdov — toda polagoma se je potolažil obup, vera in molitve sta blažila bol — tih mir se je vrnil — saj je leto dolgo in božja milost velika.

II. Ločitev.

Prišla je ura ločitve. Pred kočami stoji zali mladenič, palico popotnično na rami, culico na hrbtu. Mir njegovega obraza kaže na mir njegove duše, sicer tako žive oči se ozirajo počasi naokrog — srce pa mu utripa močno, prsa se mu dviga v težkem sopenju. Trdo ga drži njegova mati za desnico. Uboga žena ne joče, nasmilja se sinu, da bi ga tolažila. Toda ta prisiljen in mučni smeh je bridkejši kakor vsaka krasna tožba in njena lica se tresejo od muke premaganja.

Katarina mati tolaži Pavleka, dokazuje in trdi mu, da se vrne Jan kmalu; toda deček je opazoval celo leto materino žalost in ve že, da je ta ločitev grozna nesreča zanje in se ne da potolažiti, vpilje glasno: "Ne hodi Jan, ne hodi!"

Ded in Katarina dogotavljata v sobi zadnje priprave za pot. Katarina je izdobilila veliko luknjo v hleb kruha in je nabasala v luknjo surovega masla. S tem hlebom stopita oba pred vrata in obstaneta pri Janu.

Hlev je odprt, vol pogleduje žalostno svojega gospodarja, zamuka zdaj in zdaj zategnjeno in boječe, kakor da bi razumela žival kaj se godi.

Vse je gotovo, rekrut odhaja.

Že je stisnil močneje materino roko, že je zastavil nogo v korak — pa pogleda še enkrat okrog in objame s pogledom ljubezni ponizno kočico, kjer je tekla njegova zibelka, pogleda travnike in grmovja, priče njegove srečne otroške dobe, pogleda uboge njive, orošene tolikrat od njegovega potu. Nato pogleda vse svoje drage še enkrat po vrsti, pogleda jim v oči, pogleda celo volu, zvestemu tovarišu pri težkem delu — potem zakrije svoje oči z desnico in vzdihne skoraj neslišno:

"Ostanite z Bogom!"

(Nadaljevanje na 7. strani.)

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik

HENRY WEBER, kašir.

N. W. Phone 309.

MIHAEL KOČEVAR
SLOVENSKI GOSTILNICA

Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

Frank Lopartz

400 Ohio Street JOLIET

STARA
GOSTILNA

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J. BRADY
ADVOKAT.

Posejstvo denar in prodaja posestev.

Orpheum Theatre Building

JOLIET, ILL.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 345

..Slovenska Gostilna..

vino domače in importirano, fino žganje in disče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Harbor Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

W. J. BRADY TROST & KRETZ
ADVOKAT.

Posejstvo denar in prodaja posestev.

"The U. S." 10c in "Meerscham" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Mi hocemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, deske, singline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES in CLINTON STS.

Chicago Phone 3332

JOS. KUCHAR

MESNICA in GROCERIJA

SE PRIPOROČAM.

120 Moen Ave.

Rockdale, Illinois.

Garnsey, Wood & Lennor

ADVOKAT.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

JOHNSONOV

"BELLADONNA" OBLIŽI

KAJ OBLIŽI ZA VARNOSTI ČUDNO DO KAKOVOSTI VSA.

REVIZIJSKI BROMISTI BOLIŠTI • KOLIKU BOLIŠTI • ČLENH NEVTRALGI PROTI OTROPLOSTI MISI SLABOTNEM KRUŽU

SLABOTN • ČLENH PLUČNIK IN PRSNI BOLIŠTI • ŽIVOTU VNETJU OPIŠNE MREŽI PRIHLAJENJU BOLIŠTI • LEDJEM BOLIŠTI • KRUŽU HUDA KASLIJA

Varčevanje.

njihovem najdražjemu zakladu — zdravju —, katerega ni tako lahko najti ka-

Zdi se nam nepotrebno, da bi opozarjali ljudstvo na nevarnosti, ki pretijo dar je zgubljeno. Vendar vidimo okoli sebe kako mnogo je brezbrzihihi ljudi, in zdi se, kakor da bi ljudje vabili bolezen, nadloge in smrt v svoja telesa. Varčujte s svojim zdravjem bolj kot z denarjem.

Onim, ki so zgubili trdno zdravje in je žele zopet dobiti, priporočamo

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To naravno zdravilo sestoji iz čistega rudečega vina in zdravilnih korenin in zelišč ter je uspešno mnogokrat, ako se ga rabi kot zdravilov slučajih

ZABASANOSTI, OTRPLIH JETER, ZGUBI OKUSA, NENADNA SLABOČA, BOLEČINE DROBJA, KRČEV, ŽELOČNEGA KATARA,

in v vseh drugih slučajih, kadar je rabiti hitro izčistenje telesa brez da se ga oslabi. To zdravilo okrepča telo in drobje, da more storiti svoje delo brez motenja. V vseh slučajih bolezni želodeca, obisti, jeter in drobja izvrstno deluje.

V VSEH LEKARNAH CENA \$1.00.

Vedno imejte priročno Trinerjev Liniment, ki je najboljše mazilo za mišice in členke. Morda ga danes ne rabite, a jutri ga bi pa potrebovali. Cena 25c in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER, IZDEL OVATELJ.

1333-1339 South Ashland CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmernе. — Ženske slušaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

COMMERCIAL AVE.

SOUTH CHICAGO, ILL.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA
kakor Delaware, Catawaba, Ives, i Konkord prodaja
Josip Svete

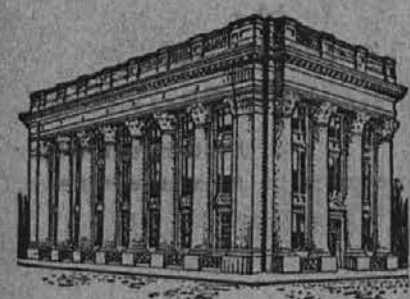
1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino 60c galona
Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjših naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilo je pridelati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav,
Poštna Hranilnica
in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP
proti žej - najbolje sredstvo.

Cim več ga pijes tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih
sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIVO

To so naši domači čisti pridelki, koje
izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St.

Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

REKRUT.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

Rekrut vzravna možko glavo, zama-ha z lasmi, ki mu vise kakor mogočna griva po vratu in odide odločnega koraka. Toda... vsi gredo za njim. Ne, zdaj, tu, ga nočejo še pustiti. Tam na poti proti vasi visi ob lipi na križišču Marijina slika. Obesila jo je tam Katarina nekega lepega večera v majniku in Jan je stesal klop ob lipi za poklekanje pri molitvi — na tem svetem kraju, kjer je klečal vsakega dne ta ali oni izmed nju — tu naj zaveže iz njih ustnic zadnji tresoč se z Bogom... Za raste lipa pred očmi, že se dviga kol, kjer se održe od srca. Jan se pomika počasneje, ljubeznivo mu prigovarja mati:

"Sinek moj, Jan, ne pozabi nikdar kar ti sem naročevala: Inej vedno Boga pred očmi in ne opusti nikdar večerne molitve kadar se vležeš, dokler boš molil bo ostalo čisto tvoje srce; če bi se pa kdaj zgodilo, da bi to pozabil, misli drugi dan na me, tvojo mater, in ti boš zopet priden in dober, kajti vedi otrok moj, da je varen pred vsakim zalezovanjem hudega kdor misli na Boga in na svojo mater."

"Misli bom nate, mati, vedno in vedno," je vzkliknil mladenič; "in če bom žalosten in zapuščen, me bo tolažil spomin nate; da bom nesrečen — to čutim, kajti prerad, preveč rad imam vse..."

"In veš, sin moj, ne kolni, te prošim, ne preključaj in ne živi brezbožno. Kaj ne, da boš hodil v cerkev, sin moj? In misli boš na to, kaj ne, da osreči mater najmanjši glas, ki ga sliši o svojem otroku, kaj ne, da nam boš dal vedeti, kolikor ti bo mogoče, če si zdrav? Jaz pa bom molila vsak dan k tvojemu angelu varuhu, da te ne zapusti, sin moj!"

Cudovito sladke je bil materin glas in Jan je bil globoko ginjen, ni se niti upal pogledati svoje matere, tako ga je pretresel v tej slovesni uri njen pogled poln milobe, samo roko ji je stisnil večkrat in vzdihnil: "Mati, ljuba mati!"

Molče so se približali križišču; tu je stopil ded na Janovo levo stran in govoril mu je resno: "Jan, sinko moj, kaj ne, da boš izpolnjeval svoje dolžnosti, ne da bi mrmral, z ljubeznijo? Ubogal boš svoje višje in potrpeš boš tiho, če se ti bo zgodila krivica? Postrežljiv boš in uljuden napram vsakemu in izvršil boš točno vsako delo, ki ti bo odkazan? Potem, Jan, sin moj, boš prepričan, da ti bo pomagal Bog in da te bodo ljubili tvoji tovariši in predstojniki."

Katarina, njena mati, in Pavle so tačas že poklekli na klopici pod lipo, in Jan ni imel več časa, da bi odgovorjal dedu; mati ga pelje pod lipo, pokleknejo še oni in molijo vneto, s povzdignjenimi rokami.

Rahlo šumi veter v smercuju, ljubko sije pomladansko solnce na pešeno pot, ptičice v višavah dreves pojo veselo pesem — vendar je vse nekam tiho in slovesno in pobožno šepetanje molitve se vzdiguje k vrhovom lipe, k nebu.

Odmolili so. Vstanejo — in iz vseh oči se zlije reka solza. Brdiko tožbe objame mati sina, dasi čakajo tudi drugi odprti rok, ne izpusti svojega drugega prvorojenca z naročja, poljubljuje mu solzna lica in jeclja nerazumljive besede materinske ljubezni in skrb, nazadnje ji ga iztržejo iz naročja, utrujena se zgrudi na klopico, omedli, a se joče še v omedlevici.

Urno objame Jan deda in Katarino mater, se reši z rahlo odločnostjo Pavleka, ki mu objemlje noge, skoči k nezvestni materi, jo pritisne še enkrat na svoje žalostno srce, ji poljubi čelo, zakliče s presunljivim glasom: "Z Bogom!" in hiti, ne da bi se ozrl proti vasi. Oni strme za njim, dokler jim ne izgine od ovinka pred gozdičem.

Rekrut hiti tako urno po pešeni poti, da ga komaj dohaja Katarina, ki ima hlebec kruha, popotnico Janovo, pod ramo. Nekaj časa gresta drug poleg drugega, molče, rdečica jima krije čelo in lica, oči se ne upajo srečati oči. — Slovesna, velika ura, v kateri se treseta dve ljubeči duši, da jima uide priznanje tega, kar sta skrivala zdaj kot sveto tajnost.

Jan je prijel Katarino za roko in jo je izpustil, tresoč se ves, kakor da bi se bil opek, kakor da bi bil storil greh. Katarina molči, rdi in stiska hleb pod ramo. Po kratko-dolgem hipu molčanja zgrabi Jan zopet Katarino roko in vzdihne s posebno čuvstvenim naglasom:

"Katarina — me ne boš pozabila?" Deklica izpusti za odgovor potok solza. Mladenč je ponovil vprašanje: "Boš čakala, Katarina, dokler se ne vrne Jan od vojakov? Daš Janu vsaj to tolažbo na pot — da ga ne umori tam zunaj tuga?"

Deklica je dvignila svoje velike, čiste in modre oči, pogledala je Jana s tako otožnim in tako dolгим pogledom, da mu je prešinil ta pogled dušo kakor ognjeni žarek in mu je napolnil srce s sladkostjo in blaženostjo, kakršne ni čutil še nikdar poprej. Obstal je ves onemljen srce, ni vedel kako in kdaj so se dotaknila njegova usta dekličinega čela, odskočil je kakor prestrašen in je ovil z roko deblo hrasta ob poti. Pred njim pa je zarel Katarin obraz v plamenu čistosti in sreče.

Roko je moral pritisniti na srce, ki mu je hotelo raznesti prsa — vendar je sijač neposni smehljaj na njegovem licu, oči so mu gorele zmagovito,

glavo je dvignil ponosno in uporno, kakor da ga je navdal pogled ljubljene, prvi pogled odkrite ljubezni, z orjaško močjo in pogumom.

Za gozdičem se je oglašil znani glas; nekdo prihaja, pojoč veselo pesem... Krompirjevskov Lojze je, ki mora tudi k vojakom.

Katarina se zdrzne, se zbudi iz svojih nerazumnih sanj, naglo pogleda prijatelja, sili ga, da hiti, da ju ne bi došel Lojze, da ne bi vedel kdo drugi, kaj se je zgodilo v njunih dušah.

Lojze pa pospešuje korak, da bi dohitel svojega tovariša. Katarina izpregovori urno:

"Ne boj se, Jan, ko te ne bo, bom skrbela jaz za tvojo mater, tvojega deda in tvojega brata, ravnala bom plug kakor je treba; volu bom nakladala, da ne bo lačen. Močna sem in zdrava. Gledala bom, da najdeš pri svoji vrnitvi vse tako, kakor si pustil pri svoji bridki ločitvi."

"Vse, Katarina?" je ponovil mladenič gledaje ji globoko v oko. "Vse?"

"Da, vse! Tudi na semeni ne pojdem, dokler te ne bo, brez tebe ni veselja zame. Ali Jan! Tudi ti ne smeš tako, kakor pripoveduje grdobija od Kovarč... Popivanje in dekleta, Jan... Ko bi izvedela, da si postal tak, bi me odnesli kmalu v tili grob..."

Komaj je izgovorila žalostna te žalostne besede, že je udaril Lojze s svojo težko roko Jana po rami in zapel nagajivo z žalostnim glasom:

"Ljubica draga, z Bogom ostanil z Bogom ostanil, ne zabi me!"

Deklica je zardela kakor mak na polju, Jan je opazil njeno zadreg, odgovoril je z vsakdanjimi besedami na prijateljeve sale, prijel se ga je pod ramo in šla sta proti vasi. Molče jima je sledila Katarina.

Pridejo do vasi. Pred "Orlom" stoje še trije fantje s culico na rami, čakajo Lojzeta in Jana. Vsak od njih poljubi svoje starše in prijatelje. Katarine ne poljubi nikdo, ali ko poda Janu hleb, se srečajo njune oči v tajnem pogledu — dogovorili sta se njuni duši.

Rekrutje korakajo iz vasi proti mestu.

Katarina zapusti suhih oči vas, ali ko pride do gozdiča, ji prekipi srce; s predpasnikom pred očmi se vrne k domači koči — kjer bo vse prazno, če ne napolni praznino, ki je nastala po odhodu tovariša in ljubega s spominom na njegove besede ob slovesu.

III.

Dve pismi.

Lepega avgustovega dne je zapustila Katarina radostna vas in se vracala domov, s sladkim smehljajem na obrazu je hitela lahkih nog po prašni pešeni poti, včasih so se ji iztrgale iz sopeh prs nerazumljive besede, kakor da govori sama s seboj.

Katarina je tiščala v levici dve veliki poli papirja, v desnici pa pero in stekleničico črnila, katerega ji je podaril cerkovnik.

Potoma je srečala lepo Rokljarjevo Kajo, ki je prispela s košom detelje na hrbtni iz ozare in je ustavila prijateljico z vprašanjem:

"Hej, Katarinica! Kam pa letiš s papirjem? Kaj se ti mudi, saj ne gori še voda! Povej, kako pa je z vašim Janom?"

"Kako je z Janom, ljubica? To vse sam Bog," je odgovorila skrbno Katarina, "odkar je odšel, smo dobili le trikrat poročilo od njega. Poročal je, da je zdrav. Že pol leta je od tega, kar je od tega, kar je bil oddal neki tovariš iz Stolpovca zadnje njegovo poročilo. Ogtovo mu je težko odposlati kako vest, on tabori nekje na Gorčičnem in iz take daljine ne more priti vsak dan kak znanec."

"Pa kaj ne zna Jan pisati?" "Znal je. Ko sva bila majhna in sva hodila skupaj v šolo, je bil dobil enkrat pohvalnico zaradi njegovega lepega pisanja — zdaj pa je gotovo pozabil in se odvalil, kakor sem se odvalila tudi jaz."

"Kaj pa misliš s tem papirjem?" "Vidiš, Kaja, zdaj je dva meseca, kar sem poiskala svojo staro spiskano iz omare. Učim se znovega. Videla bom, če skrpam pismo. Ne vem, če bo šlo... Si ti že pisala kdaj v svojem življenju kako pismo?"

"Ne, ali slišala sem že dosti pisem. Moj brat Andrejče, ki biva v mestu, nam piše skoraj vsak mesec pismo."

"Kako pa je to pravzaprav — s pismom? Kaj je v njem? Mar se naredi tako, kakor da nagovori pismo človeka, ki ga bere?"

"Bog, obvaruj, Katica! Kakšno bi bilo to! Pismo se začne vselej s pokloni in visokimi besedami, da jih ne bi ti niti razumela."

"Jojmene, Kaja, kako naj se pripravim in kako naj pišem? Pogled — kaj praviš, če bi začela, na primer, tako: Jan, mi smo žalostni, ker nam ne pošlješ poročila, ker ne vemo, če si zdrav obvesti nas hitro, sicer oboli tvoja mati — in tako še kaj drugega — to bo vendar razumljivo?"

"Ali drago moje srce — to ni pismo, tako govori vsak človek, učen in ne- učen. Počakaj, da ti povem... Glej, začne se tako: — Častiti starši, jaz vzajem v svojo tresoč se roko pero, da... da... zdaj ne vem prav kaj..."

"Da vam pišem!" "A tako! Ti veš to bolje od mene. Ti me imaš za bedaka — to je grdo od tebe, Katarina!"

"Ali Kaja, kaj ti je vendar? Če vzame pero v roko, ga gotovo ne vzame, da bi mazal s peresom med na kruh. Ne bodi smešna, Kaja. Ne zapopadam, zakaj bi se tresel naš Andrej, ka-

dar začne pisati pismo. Gotovo mu je pisanje težka muka. Huda je ta, saj če se trese, piše tem slabše."

"Ni tako. Naš Andrej ima svoje poti po mestu in piše kar naprej po denar, trese se v pismu, ker ve, da so oči hudi. — Ja, kaj pa vaša kravica Katarina?"

"Živalica! — Prestala je dosti, zdaj jo je rešena, se popravlja. Telička smo prodali kmetu v Veltergend, bil je srčkan, lisast teliček."

Pogovor se je vršil že iz razdalje, govorec sta se bili razšli deklici. Kaja je zaklicala še v slovo: "No, Katarina, pozdravi doma in glej, da se ti posreči pismo. Sporoči Janu pozdrav od nas" — in izginila je v gozdičku.

"V nedeljo po veliki maši ti povem, kako je bilo s pismom. Pozdravi svojo sestro!" je klicala Katarina za prijateljico in takoj nato poslušala pesem, ki je prihajala v pozdrav iz gozdička. Kaja je pela s jasnim glasom znano pesem:

"Oh, kadar iz daljne dežele jaz pridem, mi ljubica na pragu stoji, Oj, ljubica, kako se mi dopadeš, potolaženo je moje srce..."

Katarina je obstala in poslušala sanjavo jasni glas. Ko se je izgubila pesem za lesom, je poskočila, zaplesala in zapela:

"Prišla je poštica, prišlo je pismence!"... V skokih je prihitela v koč. Vdovi sta sedeli pri mizi in sta čakali nestrpo deklice, ded se je bil prehladil, ležal je na postelji v čumnatu in stegal glavo izza posteljnega zagrinjala, da bi bil saj z uhom in okom prisoten pri vevlačnem dejanju, ki se je imelo vršiti.

(Dalje prih.)

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akre ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akre zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo polične železnice. Za podrobnosti vprašajte.

GEORGE WARNER YOUNG,

Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških las in brade; za revmatizem kosti, boljši iztrganje v nogah, rokah in križi, za rime, opekline, bole, ure in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila brez uspeha, grantiram \$500. Pišite takoj po cenik. "Kolektor" in žepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v maroku, na kar vam pošljem Kolektor in knjuzico.

JACOB WAHČIČ

1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.

JOLIET, :: ILLINOIS.

*****GERMAN*****
Loan & Savings Bank
MARTIN WESTPHAL
212 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

Uradna telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 2247

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

J. P. KING

Oba telefona
Lesni

*****trgovce.

Clinton in Desplaines Sts. Joliet

Kadar se mudite na vogala
Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in emodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK
IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK,
klerk in tolmač.

317 Jefeerson Street, nasproti Court
House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.

Ko imate kaj opraviti s sodnijo
oglasite se pri meni.

Vsem Slovencem in Hrvatom pripo-
ročam mojo gostilno

"HOTEL FLAJNIK"

3329 PENN AVENUE
v kateri točim vedno sveže
PIVO, ŽGANJE, VINA IN RAZNO-
VRSTNE DRUGE PIJAČE.
Priporočam se cenjenemu občinstvu v
najboljše obiski. — Vsi znanci
in neznanci vedno dobrodošli
NA SVIDENJE!

P. & A. Phone 351-W.

Geo. Flajnik, lastnik

3329 Penna Ave. Pittsburg, Pa.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kali-
fornijsko vino, dobro žganje in tržim
najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218—9206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.

Cass and Chicago Sts. JOLIET

Pesojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst

Surety Bonds.

Steam Ship Agent

Both Phones 506.

ZA

PISMENI PAPIR,

KUVERTE,

NAKAZNICE,

BOLNIŠKE LISTE

IN PRAVILA

v slovenkem in angleškem je-
ziku, ter vse vrste tiskovine, ogle-
se in knjige pišite na največjo
slovensko unijsko tiskarno v
Ameriki:

Amerikanski Slovenec

JOLIET, :: ILLINOIS

DELO JAMČIMO.

KOLESAR.

Spisal V. K.

Debili gospod Tomaž, zaslužen pek v pokolu, kolikor mu ga je pač privoščila njegova jezična gospa Reza, je tehtal svojih 111 kil, pa še brez podkovanjih črevljev, brez zlate ure in težke verige nad bujnim trebuškom.

Učen zdravnik ga je prestrašil z izjavo, da naposled utone Tomaž brez slave sam v svoji točki, ako se ne podviza v kratkem kolikor mogoče shujšati. Nasvetoval mu je lov ali kolo.

Tomaž si je izvolil prvo. Toda že na prvem lovu je doživel mnogo bridkih prevar in plačal mnogo nepotrebnega po vrhu; psi so mu pohrustali njegovega pečenega piščanca, pogosto in obe kranjski klobasi, namesto prave divjače pa je vsled zarote svojih dragih prijateljev pritisel domov lesenega zajca, ki pomaga trudnim kristjanom sezuvati svoja obuvala.

Do lova je izgubil gospod Tomaž kratkoma vse veselje, in sicer ne toliko zaradi občutne gmotne izgube, ampak največ vsled zbadljivih, pikrih opazk gospe Reze in pa vsled jedkih zafrkacij svojih hudomušnih prijateljev.

S strahom pa je pričakoval zdravju nevarne 112. kilice, in kakor se oprime utaplajoči vsaki slamice, tako je pričakoval gospod Tomaž rešitve od kolesa.

Toda biciklja ga je bilo tako strah, da o svoji nameri početkoma ni črnil nikomur nobene besedice. Bal se je tega hinavskega stroja na dveh kolesih, ki utegnejo jezdeca vsak trenutek zvrniti v prepad ali pa vsaj v cestni prah in velike, umazane luže.

Nekega večera pa se je le izpozabil in je v veselji družbi pri dobri kapljici nekaj besed znil o kolesu.

Gospod Savec, eden izmed njegovih najhujših prijateljev, je takoj opazil, kaj tare debeluha. Odslej mu ni dal miru, in mu je ob vsaki priliki slikal kolesni šport z najbolj vabljivimi barvami.

Nahujšal je še druge tovariše, vsi skupaj so prigovarjali gospodu Tomažu in ga priganjali, naj se loti biciklja. Ta šport je njegovemu zdravju neobhodno potreben in tudi popolnoma primeren njegovemu osebnemu ugledu, so mu zatrjevali; kdor dandanes ne zna goniti biciklja, ta je pokveka ali pa falot; kolesni šport jači mišice, ostri vid in ta šport pripomore tudi gospodu Tomažu do tiste zdrave samozvesti na duši in do tiste prožne gibčnosti, katere je prav gospod prijatelj Tomaž tako krvavo potreben.

Tako so ga navduševali, dokler reva res ni bil ves navdušen in goreč za kolo. Izgovoril je nepremišljeno besedo in se obljubil zapisati med kolesarje.

Vendar, ko je drugo jutro trezen in na tešče premleval sinočnjo obljubo, se mu je stémnilo pred očmi in že je videl samega sebe zdaj, kako leti v globok prepad, zdaj kako je sredi goste gnojnice v smrtni nevarnosti, ne da bi s svojo požrtvovalnostjo kaj koristil mili materi domovini in mili materi Rezi. Sklenil je torej, da bo o kolesu molčal kakor pečena ščuka.

Mož pa je žal računil brez preljubih prijateljev. Koderkoli ga je kdo srečal, precej ga je jel dregati, ali je že kupil kolo, koliko je dal zanj in kolikokrat se je prekučnil s sedla.

Uvidel je, da bi njegova čast, njegova moška beseda utegnili trpeti škodo. Zato se je nekega vedrega dne ojunčil in šel s Savecem, ki je vedel, kje je debeluharju primeren stroj na prodaj. Kupila sta kolo, močno in ne prelahko, ampak tako, da je moglo prenašati 111 kil, podkovane črevlje, nro in težko verižico.

Jezična gospa Reza je od začudenja odprla oči, usta in ušesa, ko je priki-mal gospod Tomaž z jeklenim konjem domov. Previdni Savec se je poslovil še pred hišnim pragom.

Jemnasta! Jemnasta!, je hitela, da je beseda pobijala besedo, kaj pa bo to, kaj pa bo zdaj, Tomaž, ali slišiš? Ali se ti že meša ali kaj? Ali si kupil tega spaka? Kaj pa da si ga kupil! Oh, in zdaj se boš morda še vozil na njem? Kajpa da se boš vozil, saj te poznam! Stoj! Privoščim ti vendar par kratkih besedice — in prevrnil se boš in polomil si boš vse kosti, saj te poznam, kako si neroden! Ali se ti mudi k sv. Krištofu, ti zgaga nemarna, tega pa ne pomisliš, da bi potem jaz uboga zapuščena vdova morala še očitke požirati od hudih jezikov, da te nisem zadržala in varovala, ko se ti je skisala pa-met.

Nič se mi ni skisala, je odgovoril razdraženi Tomaž. Ampak če boš še kaj dolgo takole evlila, se mi utegne naposled vendarle malo prismočiti. Vozil se pa bom, to ti rečem, prvič zaradi mojega zdravja, drugič pa zaradi mož-besede.

— Ali kako se boš vozil, reva nerodna?

— Savec me že naučil. Sva se že zmenila. Zadaž za hlače me bo držal, dokler ne bom znal sam. Kolesarji se nauče navadni ljudje za silo že v par urah. Jaz pa, ki nisem navaden človek —

— Ampak velika neroda!, ga je prehitela njegova žena.

— Ampak precej težak, se reče! Jaz se naučim za silo v enem mesecu. S

temi besedami je odpeljal bicikelj v dvornico.

Že drugi dan se je začel učiti s Savecem. Izbrala sta si ravno samotno cesto, koder je bilo zaradi dolgotrajne okolice skoraj izključeno, da bi se zadela Tomaž ob drugega kolesarja. Zakaj to bi hudo škodovalo kolesu, je dejal Savec.

V kakšni šoli pa se Tomaž ni hotel učiti in to iz prirojene sramežljivosti.

Kdor je imel srečo opazovati ta dva možakarja, bi bil težko razsodil, kdo izmed obeh se huje poti, učenec ali učitelj.

— Mirno z glavo in z životom!, je kričal Savec. Ne drži tako krčevito ravnila! Izteguj noge in ne brčaj tako nerodno kakor žaba na balu. Ne glej na prednje kolo, ampak par klaf-ter naprej, viž ga, lej ga, kam pa siliš?

Gospod Tomaž se je prekučnil v blatni cestni jarek.

— O, oho!, je vzklisknil. Reši me! Meni se zdi, da sem se prevrnil!

— Meni tudi, je odgovoril mirno Savec. To je prvokrat, ljubi moj, to da ne poslednjikrat. Upam, da se boš še večkrat prevrnil in zadel ob kup kamenja ali ob drevo, ali pa tebeblil na trda tla. Vse to je za utrjenje do-brega kolesarja čudovito koristno. In zdaj počivaš v mehkem močvirnem jarku, zato lahko slišiš nekoliko kolesarske teorije.

— Pomagaj mi rajši iz luknje!, je prosil naš gospod Tomaž. Oh, kaj ne trpim vse za preljubo mi čast!

— Tiho. Kolesar mora biti zmiraj trezen. Ne glej me tako debelo, kar je res, je res! Pijan kolesar ni nevar-n samo sebi in svojemu kolesu, ampak tudi življenju in biciklju svojega bližnjega. Čudno je pa to, da so pravi kolesarji vobče znano radi ježni.

— Kakor vidim, bodem jaz posebno ježne sorte, je zdaj me žeja, kakor mladenič v ognjeni peči! Potegnij me vun, prav lepo te prosim! Pojdiva pivo pit!

— Bog ne daj! Pravi kolesar pre-naša žejo, kolikor najdalje more in ne pije nikdar vina in piva in opojnih pi-jac, ki prekmalu oslabe kolesarjevo telo.

— Kaj pa piješ?, je vprašal učenec, ki si je prizadeval izlesti iz jarka.

— Limonado! Mleko!

— Limonado! O je! Mleko!, je vzdihnil Tomaž in se zvrnil ves prepla-sen nazaj.

— Ako je žeja huda in ni dobiti ne mleka ne limonade, je najbolje, da vzame kolesar kakšno bilko ali grenko jagodo v usta.

— Dobro, prav dobro! Zdaž pa ne-haj! Za danes je dosti. Pojdiva na Zeleni hrib limonado pit!

Gospod Savec se ga je naposled usmilit in ga izvelkel iz jarka na cesto. Krenila sta jo proti mostu in pri mit-nici se je dal izmučeni Tomaž okrtati in tehtati.

— 110 kil!, je oznanil Savec in na-mežiknil pazniku. Shujšal si za celo kilo. Čestitam!

Toda gospod Tomaž je molčal; še-le na Zelenem hribu je izpregovoril, re-koč:

— Ljubi Savec! Za kolesarja nimam pravega talenta. Da bi pil limonado in jedel travo, tega si niti misliti ne smem. To je ena. Druga je pa ta: shujšal sem za celo kilo in ob tem ni-smo niti računali pritlikin, kolikor se me jih je prišlo v jarku na črevljih in drugje. Če bi kolesaril še dalje, bi se v treh in pol mesecih popolnoma stal-jal. Mislim, da sem prav računil. Več kaj izpremeniva bicikelj v limonado, ki je dozorol v vinogradu!

Savec se ni dolgo branil, ker je bilo že pozno popoldne. Zapiša sta svoto za kolo, še predno sta ga zopet mogla prodati in se peljala z njim židane vo-lje v fижakerju domov. In tam je stol-pil gospod Tomaž, ponosen kakor Lu-ci-fer, pred svojo Rezo in ji naznanil, da je kolesa sit, ker se ne mara stajati najmanj dvajset let pred svojo smrtjo.

Od samega veselja mu Reza — pri-krivat v svojem zakonskem življenju — ni odgovorila nobene besedice.

Zlata zrna.

Pavelj Pakj: Solza je ona hladna ro-sa, koja pada na naša vroča sapa, da ngasne. In ena solzna kapljica da sr-cu več tešila, nego svetli žarek upanja; zatorej gorje človeku, kojemu je že za vselej usajnila ta dobrodejna rosica.— Frane Ks. Meško: So sicer nevihte v naravi, mogočno besneče in uničujoče vse življenje; a hujši so viharji v člo-veškem srcu; najhujše pa so nevihte in burje, besneče v mladem, meh-kem srcu deviškem, v srcu, podobnemu rav-nokar razvečlemu, a še nedotaknjene-m cvetu vrtno lilije. — Fr. Ks. Meško: So pač različne človeške narave. Ene-ga premaguje ljubeznjivost ženske, drugega njena strast, njen ogenj, s katerim se ga oklepa. Tretjega naj-bolj razplamti ženska mrzlota, ženski ponos. Tak človek ne priznava, da je ženska mrzla le iz preračunjenega e-goizma. On imenuje v svoji šlepoti, v svoji pijanosti to mrzloto klasično veličino. Ne veruje, da nekatera ženska niti ljubiti ne more, da je brez ču-stva, brez srca. Tak nesrečnež vidi le žensko lepoto ter jo ljubi. A ne pomisli, da bi ravno tako opravičeno lahko ljubil tudi kamen, umotvor, ki čuti ravno toliko, kakor nekatera živa bitja, da namreč niti ne čuti. — Anton Medved: Spočeti in porojeni, v naroč-ju tajnem hrepenenja na zemlji smo obojeni, da z lučjo iščemo mišljenja, namen in vir življenja. — Simon Gre-gorič: Solza, ki sirota jo lije, do neba za kazen vpije. — Anton Medved:

Spremljata radost in slava mnogo ga-janje, tiho korakata zadaj kes in spoz-nanje. — Josip Kostanjevec: Sreče človeško, v vek nemirno, hrepeneče vedno po sreči, želeče si vedno nekaj tajnega, neznanega, mora imeti nekaj ali nekoga, da se ga oklene z vsemi svojimi silami, z vso svojo mogočno, vročo, kipečo strastjo, čekoga, ko-mur zaupa svoje misli, upe, načrte in teženje.—Fr. Gestrin: Res, lahka ni iz domovine pot, milejši veter po domov-ju veje in cvet procvita se doma kras-neje in solnce sije lepše kot drugod.

Kakšen sad rodijo slabe knjige.

Neka delavka z Marijanskih gor je javila ostravski policiji, da ji je iz kov-čega prešla hranilna knjižica, glaseča se na 1545 kron, za katere se je uba-dala in potila vse svoje žive dni. Še istega dne je policija dognala, da je tatvino izvršil nek 16letni učenec o-stravske obrtne šole, A. P., ki je tat-vino naposled priznal. Od omenjene vsote se je našlo še 1490 K, za ostali znesek si je okuženi mladenič nakupil celo vrsto detektivskih romanov, kate-re je kar požiral in katere so ga pri-vedle, da si je s tatvino omadeževal svoje mlado življenje.

Nasveti delavskih zakonov.

Springfield, Ill., 27. apr. — Illinoiško zakanodajstvo se zdaj bavi z nasveti zakonov, med katerimi so sledeči:

McCormickov nasvet zakona za o-semurni delavnik za ženske je bil dan-es poročan po zborničnem odseku za obrtne stvari in popravljen v zadovo-ljive predlagateljev odredbe.

Kane-ov nasvet zakona "za en dan počitka v sedmih" je bil ugodno poro-čan po istem odboru.

Nasvet zakona o otroškem delu z nekaterimi manjšimi popravki bo sko-ro gotovo ugodno poročan po istem odboru jutri dopoldne.

Nasvet zakona o najmanjši plači ka-že znake življenja in utegne priti na dnevni red prihodnji teden.

O chicaški stavki.

Chicago, Ill., 29. apr. — Končnega sklepa glede poravnave štrajka 16,000 mizarjev je pričakovati v današnji seji skupnega razsodnega odbora mizarjev in kontraktorjev.

Mizarski kontraktorji so bili včeraj obveščeni, naj zdaj primerno obnove ponudbo 2½ c za zadnjih osemnajst mesecev triletno pogodbo, kakor so jo ponujali mizarjem pred stavko.

Priporočilo.

Rojakom in rojakinjam v Clevelandu in okolici priporočamo našega dodat-nega in novega zastopnika v osebi g. LEOP. KUŠLAN,

ki je pooblaščen pobirati naročnino in drugo za naš list.

Obenem jim priporočamo tudi na-šega večletnega zastopnika g. JOS. RUSS.

Uprava "A. S."

ZA KRATEK ČAS.

Moda.

Žena: Letos bodo ženska krila krat-ka.

Mož: "Bodo pa računali daljši."

Otroci!

I.
Karl: "Papa, jaz bom pa doktor!"
Papa: "Ti pa bi bil doktor? Si pre-več neumen!"
Karl: "Tako!" (Premišluje); "Po-tem bom pa tvoj naslednik!"

II.
Anica: "Mama, meni se je pa punč-ka ubila!"
Mama: "Kaj? In nič ne jokaš?"
Anica: "Oh, mama, saj sem že dva-krat jokala!"

III.

Mama: "Fani, pridi v sobo, takoj!"
Fani: "Ah, mama, pusti me! Mi se igramo tako lepo menažerijo in jaz sem ravno sedajle krokodil!"

A.: "Ti si pa res pogumen, da si šel brez orožja v najtemnejši in najnevar-nejši del mesta. Ali se nisi bal?"
B.: "Kaj bi se bal! Saj sem vendar pod policijskim nadzorstvom!"

H.: "Kaj, Micika, li nočeš iti na Ani-no poroko? Ona ti je vendar najhuj-ša sovražnica!"
Micika: "Da, grem, da bom — tri-najsta."

Igrala se je tragedija nekega doma-čega pisatelja. Drugi pisatelj, sedeč s svojim prijateljem v parterju, se smeje skoro na glas. Pisatelj tragedije stopi k njemu ter reče: "Zakaj se sme-jete baš vi pri moji žalostni? Jaz se pri vaših komedijah nikdar ne smejem!"

I. prijateljica: "Zakaj si tako žalo-stna?"

II. prijateljica: "Pomisli, mojemu možu je vsak dan slabše. Ako mi se-daj umrje, mi je ves predpus pokvar-jen."

Profesor: (si umiva nove. Ko umije prvo, jo obrise ter začne umivati dru-go; ko je ta umita, začne zopet prvo in tako cele pol ure. Končno vendar ne-

ha in vzdihne): "Kdo bi si mislil, da imam toliko nog!"

Na veselici na deželi predstavi učiteljica ravnateljja svoji preprosti mate-ri: "To je gospod Matica."

Mati: "A, vi ste tisti Matica, ki vsa-ko leto toliko knjig razpošilja!"

Profesor: (vpraša v šoli, koliko di-jakov manjka).

Dijaki: "Nihče ne manjka. Vsi so tukaj."

Profesor: "To ste rekli tudi zadnjič; toda ko sem preiskoval, sem videl, da jih mnogo manjka. Torej, naj usta-nejo tisti, katerih danes ni v šoli!"

Mlinar

IN TRGOVEC.

JOHN PUBENTZ

203-205 Division St., Joliet, Ill.

PRODAJE SENO, SLAMO, ŽITO, PIČO ZA PERUTNINO.

Zmelje žito, kakor naročite.

Prodaje Rubber Roofing, ki je priprav-ljeno za kritje hlevov in kurjakov.

City Express Transfer za selitev z avtomobili. Hitra postrežba.

Phone 2736 ali 3932-J. 40t4

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše me-so po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceriji na voga-lu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Ka-dar potrebujete pogrebniha se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najboljše postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefo-nu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

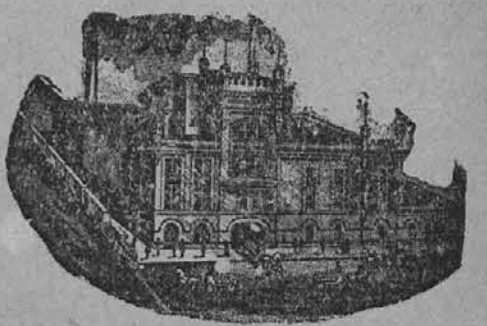
DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI!

JOLIET CITIZENS BREWING Co.

North Collins St., Joliet, Ill.

Piite "Elk Brand" pivo

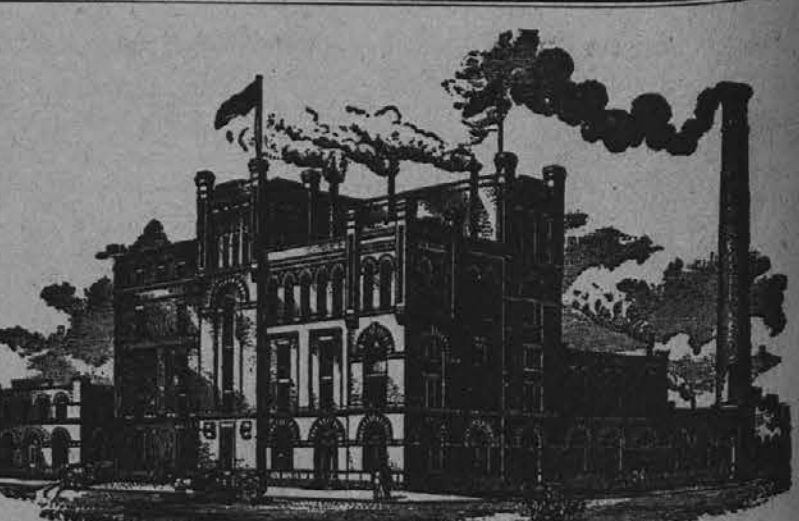
Izdelovalci najboljšega piva sodčih in steklenicah.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	\$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vино, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vино, zaboj (25 steklenic) za	\$6.00
Domache Vино, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v sloven-skem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 24. JOLIET, ILLINOIS

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving.

Chicago telefon 4313. Northwestern telefon 418.

Geo. Svetlecich

Chi. tel. 3309. N. W. tel. 1287.

Louis Wise

200 Jackson St. JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMOKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača